

סדר ערכים וכינויים

עץ היים למוצאיהם

מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח יסוד	בינה	חכמה	קוץ היוד כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נרנח"י
נוקי (1)	ז"א (2)	אימא (3)	אבא (4)	אריך (5)	5 פרי
יעקב ורחל	זו"ן	ישו"ת	או"א עילאין	ע"י ונוקי א"א ונוקי	י"ב פרי
עשיה	יצירה	בריאה	אצילות	א"ק	עולמות
אותיות	תגין	נקודות	טעמים	טעמים ¹	טנת"א
צבאות לעולם ירצה בלי ניקוד	שבא ת' חולם קובוצ שורק	צירי	פתח	קמץ	ניקוד
עטרת היסוד	יד שמאל ת גוף ה רגל שמאל הברית	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא	גוף
בין (מילוי-כ"ו)	מ"ה (מילוי-י"ט)	ס"ג (מילוי-ל"ז)	ע"ב (מילוי-מ"ו)	ע"ב ¹	הו"י במילוי
קנ"א (מילוי-ק"ל)	קמ"ג (מילוי-קכ"ב)	קס"א (מילוי-ק"מ)	קס"א (מילוי-ק"מ)	אלף הי יוד הי	אקי"ה במילוי
כבד	לב	מוח	מקיף חיה	מקיף יחידה	מל"כ
היכל	לבוש	גוף	נשמה	שרש	שנגליה

גלגלתא-כתר

יְהוָה

מוח שמאל-בינה

נוקי דעתיק

יְהוָה

זרוע שמאל-גבורה

אימא עי'

יְהוָה

רגל שמאל-הוד

נוקי דז"א

יְהוָה

דעת

א"א ונוקי

יְהוָה

גופא-ת"ת

ישש ותבונה

יְהוָה

הברית-יסוד

יעקב ורחל

י"ד הו"ו הו'

עטרת היסוד-מלכות

יְהוָה

מוח ימין-חכמה

עתיק

יְהוָה

זרוע ימין-חסד

אבא עי'

יְהוָה

רגל ימין-נצח

ז"א

יְהוָה

ענין כולם בחכמה עשית (אורות):
נה"ש דף ט' ע"ג.
שעה"כ דף ק"א ריש ע"ב.

שפירות	שמות הספירות (כפי שמופיע בעיקר בתפילה)
י"ם	הוי"ות (פנימי) ואקי"ה (מקיף) מנוקדים - לפי הספירה. בסידור נקרא נרנח".
חב"ד	מבוסס על הוי"ות (מוחין דאבא) ואקי"ה (מוחין דאימא) מלאים (חו"ב חו"ג).
נה"י (דא"א)	הוי"ות (צלמים דאבא) ואקי"ה (צלמים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. מצוי בכריעות וזקיפות).
נה"י (דא"א)	הוי"ות (לבושים דאבא) ואקי"ה (לבושים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. כמעט לא מצוי בסידור).
י"ם	ג' שמות לכל כלי (לפי סדר פנימי - אמצעי - חיצוני).

סדר כ"ל צמ"א			אור א"ס ב"ה	כתר
			אור הטעמים	
שפע	של ז"א	אורות (צל"מ)	א	חכמה (נקודות)
	של ז"א	מוחין	מ	
מסכים	ממוחין דא"א	צלמים	צ	טיפה רוחנית
	מנה"י דא"א	לבושים	ל	טיפה גופנית
מקבל	של ז"א	כלים	כ	

אורות דא"א

דאבא (מצד) מוחין

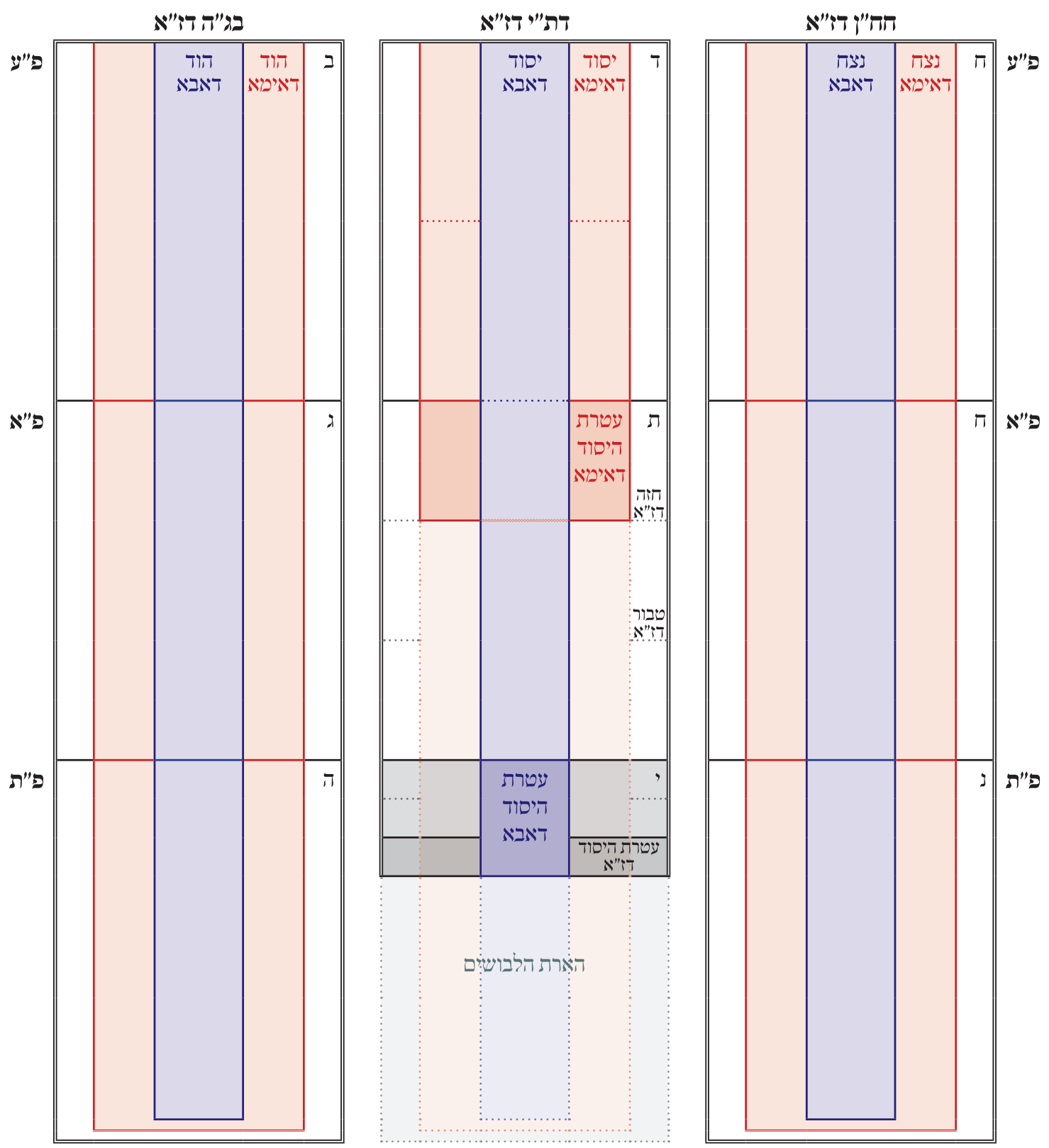
דאימא (מצד) מוחין

כלים דז"א (עבור השפע דמצד אבא ומצד אימא - בנפוד)

	<p>ח"ב חו"ג דגבורות דאבא</p> <p>אלף הי וו הי</p> <p>אלף הה וו הה</p> <p>אלף הא וו הא</p> <p>אלף הו וו הו</p>	<p>ח"ב חו"ג דחסדים דאבא</p> <p>אלף הי ויו הי</p> <p>אלף הי ואו הי</p> <p>אלף הא ואו הא</p> <p>אלף הי וו הי</p>	<p>ח"ב חו"ג דחכמה דאבא</p> <p>יוד הי ויו הי</p> <p>יוד הי ואו הי</p> <p>יוד הא ואו הא</p> <p>יוד הה וו הה</p>
	<p>ח"ב חו"ג דגבורות דאימא</p> <p>אלף הי וו</p> <p>אלף הה וו</p> <p>אלף הא וו</p> <p>אלף הו וו</p>	<p>ח"ב חו"ג דחסדים דאימא</p> <p>אלף הי ויו</p> <p>אלף הי ואו</p> <p>אלף הא ואו</p> <p>אלף הי וו</p>	<p>ח"ב חו"ג דחכמה דאימא</p> <p>אלף הי יוד הי</p> <p>אלף הי יוד הי</p> <p>אלף הא יוד הא</p> <p>אלף הה יוד הה</p>

<p>ג' כלי בינה דז"א</p> <p>אלף. אלף הא. אלף הא יוד.</p> <p>אלף הא יוד הא</p> <p>אלף הא יוד הא</p> <p>אהיה</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א</p> <p>יה</p> <p>אלף. אלף למד. אלף למד הי.</p> <p>אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם</p> <p>יהוה</p> <p>ג' כלי חוד דז"א</p> <p>אדני</p> <p>א צבאו צבאות</p> <p>אות</p>	<p>ג' כלי דעת דז"א</p> <p>יוד הי ויו הי</p> <p>יוד הי ואו הי</p> <p>יוד הה וו הה</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א</p> <p>יוד הא ואו הא</p> <p>י יה יהו יהוה</p> <p>יהוה</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>יאהדונהי</p> <p>שין. שיין דלת. שיין דלת יוד</p> <p>שיין דלת יוד</p>	<p>ג' כלי חכמה דז"א</p> <p>יוד הי ואו הא</p> <p>י יה יהו יהוה</p> <p>יוד הא ואו הא</p> <p>ג' כלי חסד דז"א</p> <p>א אל אלו אלוה</p> <p>אלוה</p> <p>אלף למד</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהוה</p> <p>צ צב צבא</p> <p>צבא</p>
--	--	---

סדר התלבשות נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא בתוך י' ספירות דז"א

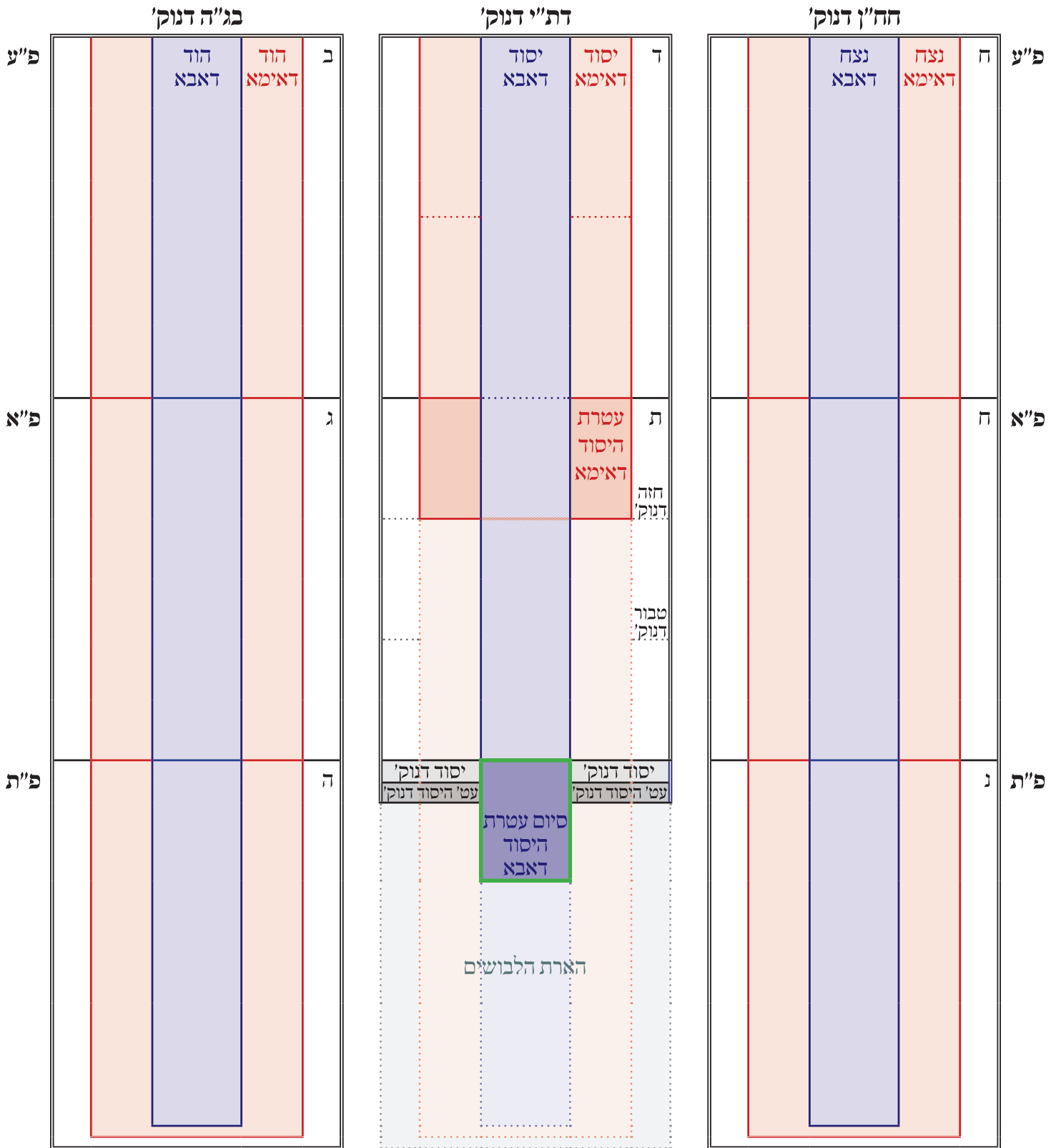
- עטרת היסוד דאבא (מסתיים יחד עם עטרת היסוד דז"א).
- עטרת היסוד דאימא (עד החזה דז"א).

- מקראה:
- נה"י דאבא.
 - נה"י דאימא.
 - כלים דז"א.

מקורות

ענ"ה דף נ"א רע"א (הארת הלבוש ביסוד).
 שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ה ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות).
 ע"ה ח"ב דף ל"ט ע"ב פ"ח ד"ה עוד (החז"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ה ח"ב דף ד' ע"ב הגהת השמ"ש אות א' (ענין אור ישר ואור חוזר).

סדר התלבשות נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא בתוך י' ספירות דנוק'

- עטרת היסוד דאבא (עובר את עטרת היסוד דנוק', בפורים נקרא הארת מרדכי).
 - עטרת היסוד דאימא (עד החזה דנוק').

מקראה:
 - נה"י דאבא.
 - נה"י דאימא.
 - כלים דנוק'.

*** תפילת יום חול ***

3. שפע דפנים מתכבת "מלך עוזר"	2. הכנה לפנים בתכבת "נאהבה"														
כניסת המשפע דאח' ופנים בתוך זו"ן.	<table border="1"> <tr> <td>1. מסורה על קידוש השם.</td> <td>1. מסורה על קידוש השם.</td> </tr> <tr> <td>2. בירורים לצורך הפנים.</td> <td>2. בירורים לצורך הפנים.</td> </tr> <tr> <td>3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').</td> <td>3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').</td> </tr> <tr> <td>4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').</td> <td>4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').</td> </tr> <tr> <td>5. ייחוד ע"ם דא"ק.</td> <td>5. ייחוד ע"ם דא"ק.</td> </tr> <tr> <td>6. הולדת שפע הפנים.</td> <td>6. הולדת שפע הפנים.</td> </tr> <tr> <td>7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.</td> <td>7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.</td> </tr> </table>	1. מסורה על קידוש השם.	1. מסורה על קידוש השם.	2. בירורים לצורך הפנים.	2. בירורים לצורך הפנים.	3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').	3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	5. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.	6. הולדת שפע הפנים.	6. הולדת שפע הפנים.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.
1. מסורה על קידוש השם.	1. מסורה על קידוש השם.														
2. בירורים לצורך הפנים.	2. בירורים לצורך הפנים.														
3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').	3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').														
4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').														
5. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.														
6. הולדת שפע הפנים.	6. הולדת שפע הפנים.														
7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.														

*** מטבע ברכה ***

1. שפע דאח' מתכבת "שמע" עד "למען שמו"	1. שפע דאח' מתכבת "שמע" עד "למען שמו"
2. שפע דגדלות (דאח')	2. שפע דגדלות (דאח')
3. שפע דקטנות (דאח')	3. שפע דקטנות (דאח')
4. שפע דקטנות (דאח')	4. שפע דקטנות (דאח')
5. שפע דקטנות (דאח')	5. שפע דקטנות (דאח')
6. שפע דקטנות (דאח')	6. שפע דקטנות (דאח')

3. שפע פנימי שארת הכנה	2. הכנה לפנימי בתכבת "מלך העולם"
1. החזרת שפע חיצון למקומו.	1. מסורה על קידוש השם.
2. כניסת השפע הפנימי בתוך זו"ן.	2. בירורים לצורך השפע הפנימי.
	3. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע חיצון).
	4. ייחוד ע"ם דא"ק.
	5. הולדת השפע הפנימי.
	6. ירידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.

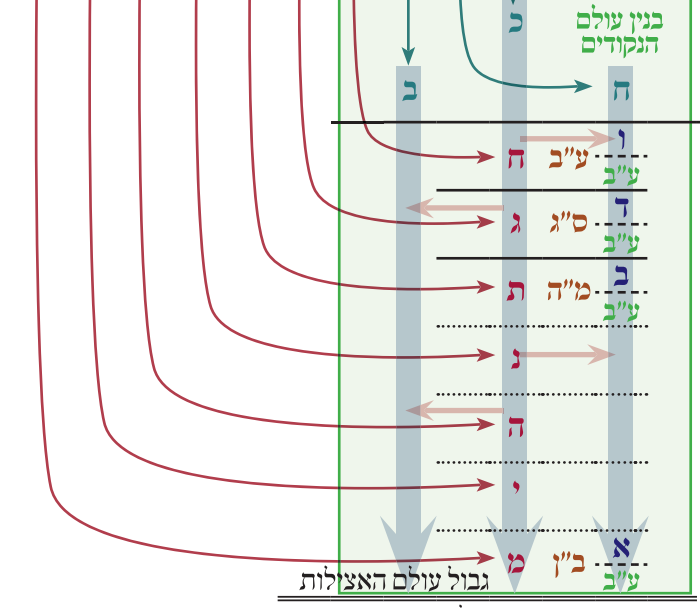
1. שפע חיצון (תשלום מוחין דיניקה) בתכבות "אתה ה' אלקינו"	1. שפע חיצון (תשלום מוחין דיניקה) בתכבות "אתה ה' אלקינו"
2. שפע חיצון בתוך זו"ן.	2. שפע חיצון בתוך זו"ן.

התוצאה	בזמן מקרה המלכים	מקור הבחינה	הבחינה
מלכויות דז"ת דב"ן הסתלקו	אין שבירה	יצאו דרך העינים (אוצ"ח דף ה' ע"א, אש"ל אות ב')	אורות
אבד"ו ירדו לגבול עולם האצילות (נכנסו ב"התארכות" של א"א או"א)	יש שבירה (בז"ת בלבד, ולא בג"ר)	עצמות עין ימין (אוצ"ח דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב)	נצוצות
רפ"ה ירדו לבי"ע להחיות את שברי הכלים			
שברי כלים דז"ת ירדו לבי"ע (בריאה - כלים פנימים יצירה - כלים אמצעים עשיה - כלים חיצונים).	יש שבירה (בז"ת בלבד, ולא בג"ר. האח' הג"ר מתפשטים עד גבול עולם האצילות, ונקרא בלשונינו "התארכות")	עצמות עין שמאל (אוצ"ח דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב)	כלים

י"ס דב"ן									
מ	י	ה	נ	ת	ג	ה	ב	ה	כ
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

י"ס דמ"ה									
מ	י	ה	נ	ת	ג	ה	ב	ה	כ
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

מ"ד באלול יום: שבת
 כ"ה ב' א' כ"ז ג' ד' כ"ח ח' ה' כ"ט א'תשרי ב' יום: שבת

הג"ר יצאו בג' קווים, ונתקיימו
 הז"ת יצאו בחד סמכא, ונשברו: אורות הסתלקו. כלים ירדו לבי"ע. נצוצות: אבד"ו נשאר בגבול עולם האצי' (בהתארכות א"א או"א) הרפ"ה ירדו לבי"ע להחיות הכלים.

הערות
 עי' אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם). ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.
 בזמן מקרה המלכים יצאו רק מלכויות ד"ס דב"ן, ומזה נבנה כל עולם הנקודים, מורכב מאנ"כ. הג"ר דעולם הנקודים יצאו בג' קווים, והז"ת יצאו בחד סמכא, והשבירה (וירידה לבי"ע) היתה רק בז"ת, הג"ר נתקיימו (ועי' אוצ"ח שער הנקודים פרק ט' דף י"ב ע"ד, אש"ל אות ד').
 א"כ, רק המלכויות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים), ולכן רק בירורים אלו יתקונו ויהפכו להיות חלק מבנין זו"ן. לעומת זאת, המלכויות דכח"ב דב"ן לא נשברו, ולכן המלכויות עצמם (לא בירורים) דכח"ב דב"ן יהיו חלק מפרצופי הג"ר. הבירורים שלהם רק מעוררים את היחוד.

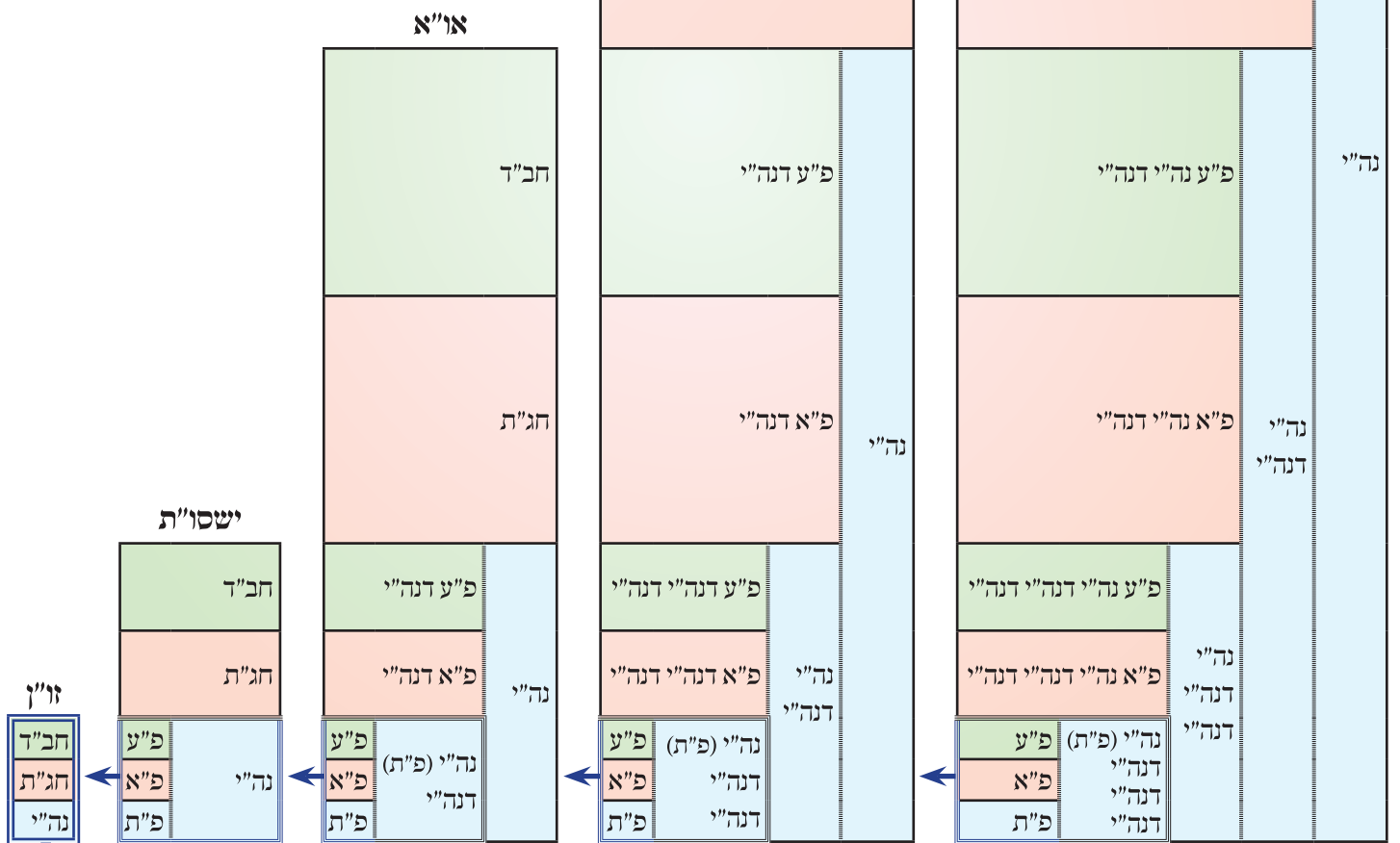
עי' שה"מ ריש פרשת בהר, ענין בירורים.
 עי' אוצ"ח שער הנקודים פרק א' דף ה' ע"א, אש"ל אות ב'. וכן, פ"ב דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב. נה"ש דף ל"ז אע"ג. פרי עץ הגן ריש דף ז' (זמנים). לש"ם - הדע"ה ח"א דף נ"ט ע"א (י"א סיבות).
 עי' גם בסוגיית ההוא רוחא, ע"ח ח"ב דף כ"א סע"ב, נה"ש דף י"ז רע"ד. שעה"פ דף ט' ע"ג, פרשת וירא.

כ (כלים פנימים)
 י (כלים אמצעים)
 ע (כלים חיצונים)
רפ"ה (פ' ע"ב)
 ע"ח ח"ב דף כ"א סע"ב. נה"ש דף י"ז ע"ד. שער הפסוקים פ' וירא. (ענין ההוא רוחא).

בענין הניצוצין - ש"ך (כלים) ורפ"ח (ניצוצין), עי' מבין דף י' סע"ב, ט"ז רע"א, ל"ז ע"א ד"ה ושמעתי. דב"ש דף נ"ט סע"ב. ע"ח ח"א דף פ"ז ע"ד, שם משמעון דף קנ"ט, קס"א ע"ב.

סדר הלבשות בזמן מקרה המלכים ("המתנות")

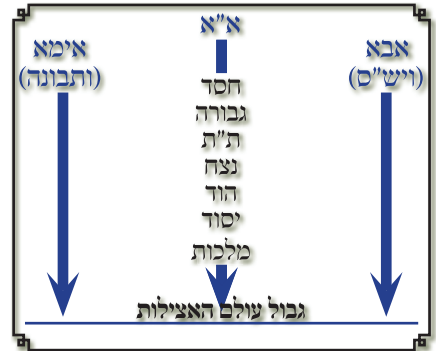
סדר התלבשות לפי שעה, עי' מבו"ש דף נ"ו אע"ד.
 אוצ"ח דף ח' ע"ב, אש"ל אות ח'.
 הנה"י דכל פרצוף מתלבש בפרצוף שמתחתיו, עד שחלקי הנה"י
 דכל הפרצופים מלובשים בתוך י"ס דזו"ן, ונעשים עצם מעצמו
 ובשר מבשרו. כאשר זו"ן יורדים לבי"ע, הם לוקחים בחינות אלו
 איתם. בזמן התיקון נצטרך לברר גם בחינות אלו. מבירורים אלו
 נעשה מוחין פנימיים לכל פרצוף, וכן צלמים (לבוש זך) לפרצוף
 שמתחתיו.
 עי' אוצ"ח דף ל"א ע"ג, אש"ל סוף אות ב'.
 עי' ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ג, ריפ"ש אמצע אות א', ע"ח ח"א דף ל"ד
 סע"ג, ריפ"ש אות ב'. ריפ"ש על שעה"כ אות כ"ב. ש"ש ח"ג דף
 מ"ו ע"ג אות כ"ו. ע"ח ח"א דף מ"ה סע"ג שמו"ש אות א', דף מ"ו
 ע"ג שמו"ש אות א'. מבו"ש דף י"ד אע"ד.

בזמן מקרה המלכים
 א ורות הסתלקו.
 כ לים נשברו וירדו לבי"ע.
 ג יצוצות נחלקו:
 א. רפ"ח ירדו לבי"ע
 להחיות שברי הכלים.
 ב. אבד"ו נשאר בגבול
 עולם האצילות, ונכנסו
 ב"התארכות".

סדר התפשטות א"א או"א בזמן מקרה המלכים ("ההתארכות")

בזמן מקרה המלכים
 א"א או"א התפשטו עד
 גבול עולם האצילות:
 א. להיות משכן לאבד"ו.
 ב. לגבם זה חסרון, לכן יש
 צורך לברר בחינות אלו
 ולהחזירם למקומם,
 וייעשו מוחין לא"א
 או"א.

סדר י"ב מדריגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב, בית לחם יהודה ח"א דף פ')

טבלה עבור **ס"ב** (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים **אחור**

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט יהו"ה.	ב	אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.
ב	מספר פשוט	ג	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הי ויו הי.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא
ט	מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	י	אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.
יא	מספר מלא דמלא (610) תר"י	יב	מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב

טבלה עבור **ס"ג** (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
ה	מלא יוד הי ואו הי.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ואו הי.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא

טבלה עבור **ס"א** (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט יהו"ה.	ב	אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.
ג	מספר פשוט	ד	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הא ואו הא.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו הא.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא

טבלה עבור **ס"ב** (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט י"ה	ב	אחוריים י' י"ה
ג	מספר פשוט	ד	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הא	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הא
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא
ט	מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י	אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.
יא	מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	יב	מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א

טבלה עבור **ס"ב** (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט יהו"ה.	ב	אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.
ג	מספר פשוט	ד	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הה וו הה.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו הה.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא

המדרגות לחישוב

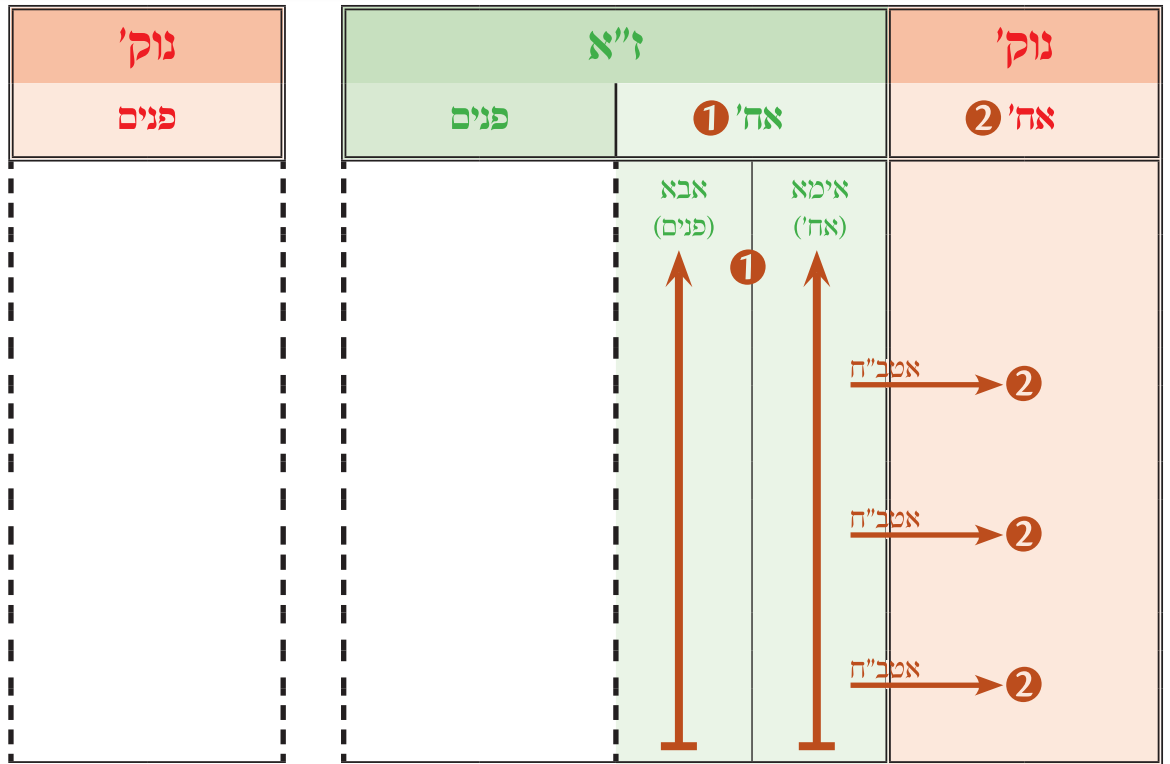
משם **ע"ב**, ו' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: **ע"ב** (ז')

משם **ס"ג**, ד' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: **ע"ב** (ועוד כולל. ה' ועוד ז')

משם **מ"ה**, ב' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: **ע"ב** (עם הכולל. ג' ועוד ז')

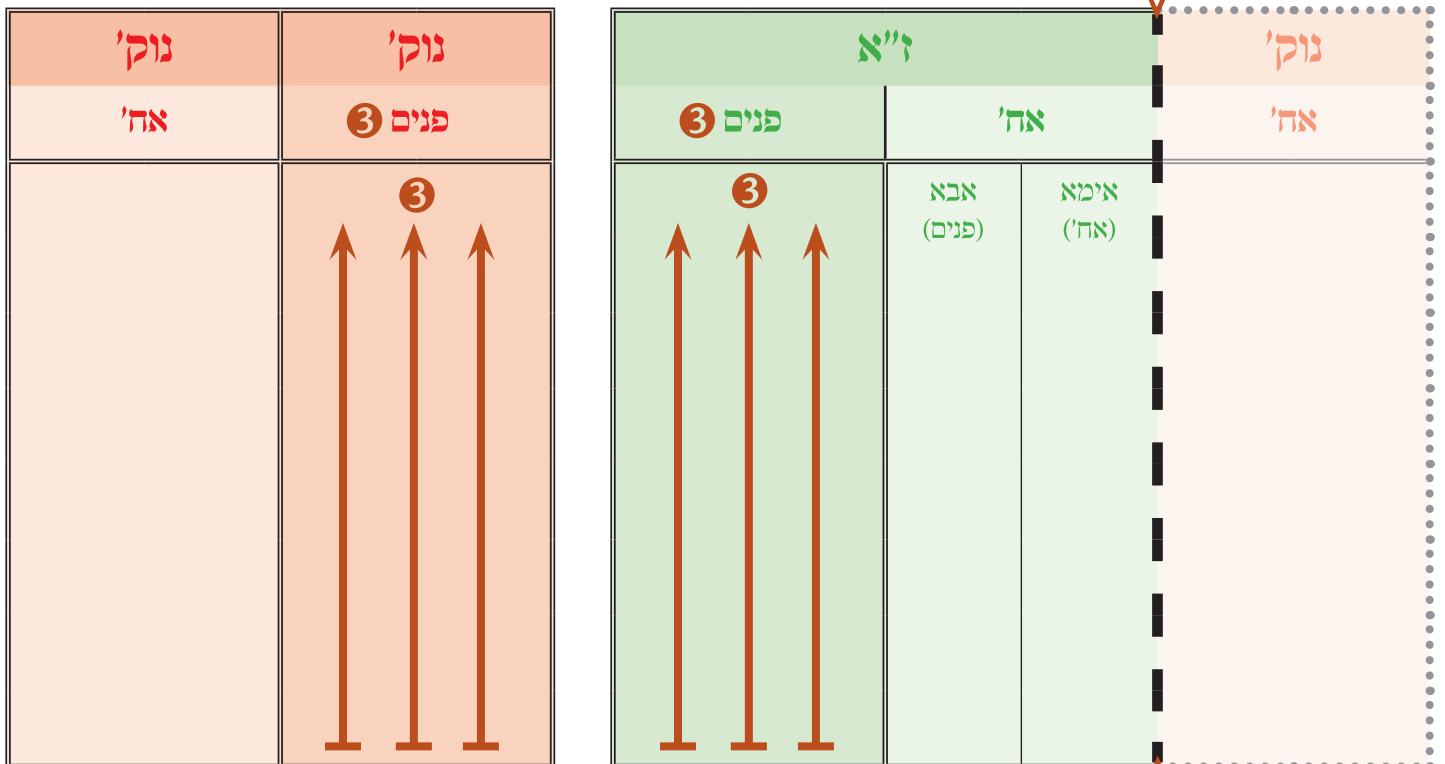
משם **ב"ן**, א' מדרגה עליונה נשארה בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: **ע"ב** (ב' שהיא ד')

סה"כ: **רפ"ח**

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

1
נסירה

1
נסירה

2

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות

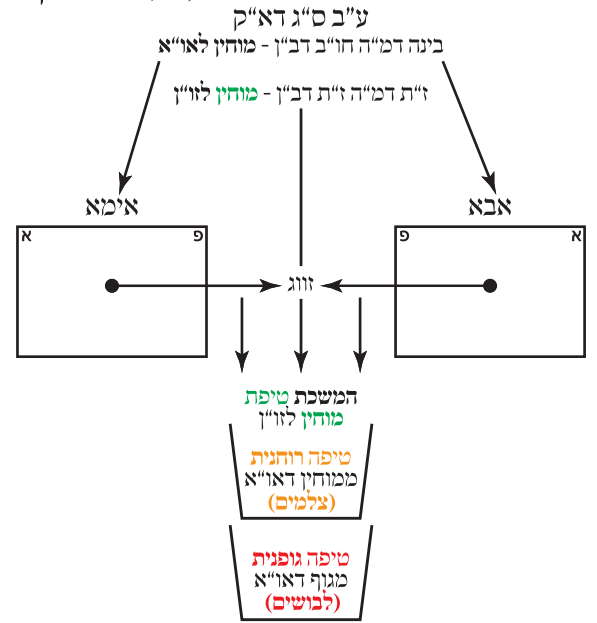
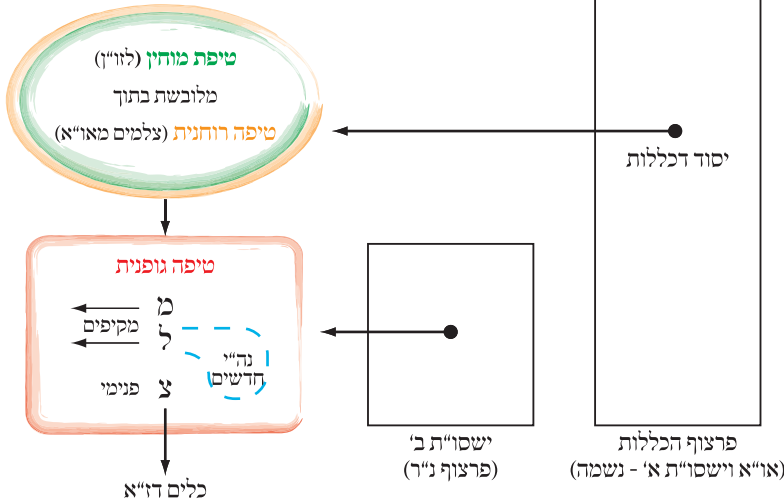
ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמו"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ה דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז. באתי לגני ח"א דף ס"ז ע"ב.

עניין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.

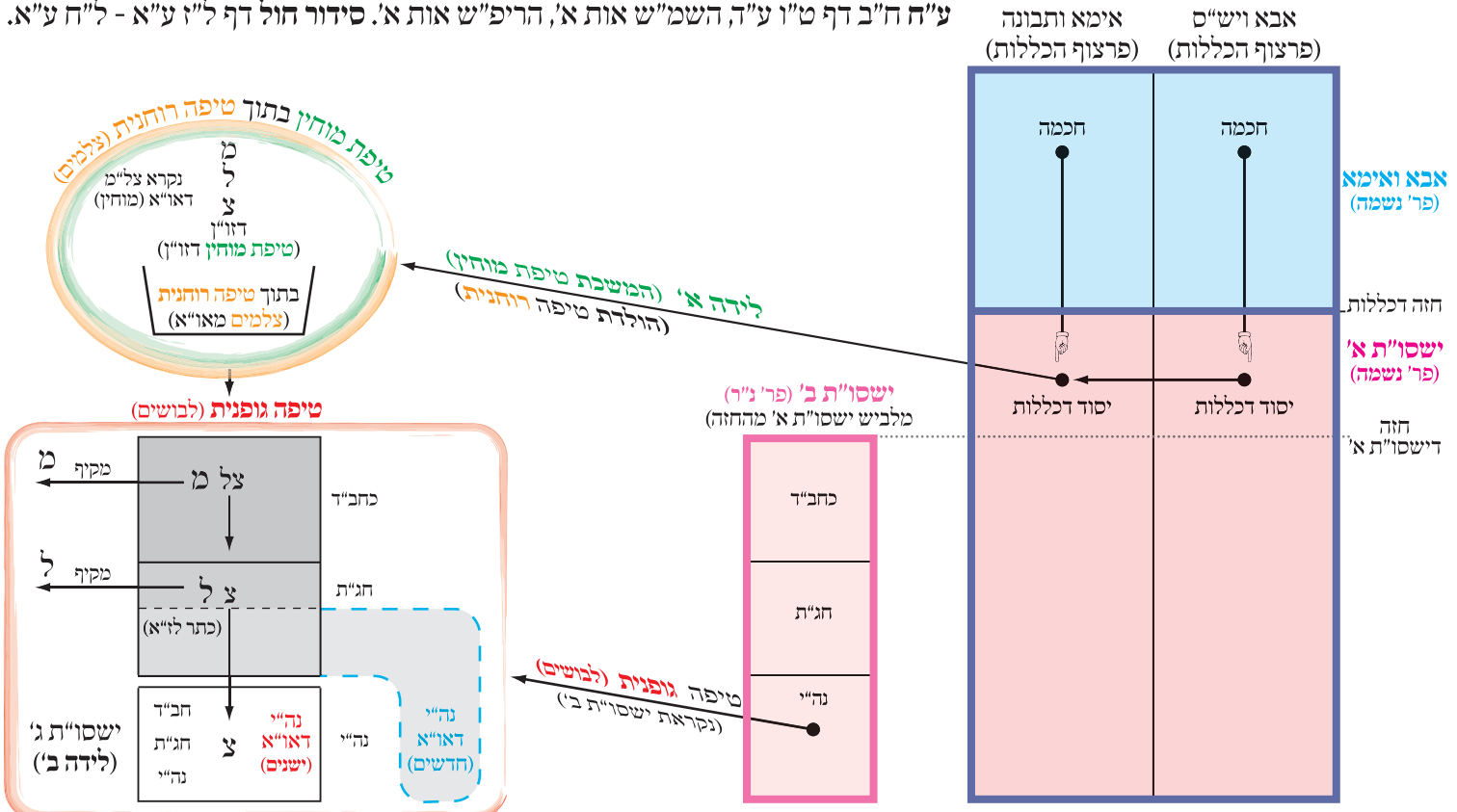
פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שער ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

עי' ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ה, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

נה"י מתנתקים מכחב"ד חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקנסים בז"א.

כניסת מוחין בז"א (פנימי)

כלים דז"א

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסיודו (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ו ע"ב אש"ל אות ב')

ובחי' ישסו"ת הראשונים שהם שנים והמסתעף

נ"ר דכל פרצוף ודכל בחינה כבר מתוקן.

ידוע הוא ש-נ"ר של כל פרצוף ופרצוף כבר מתוקן ע"י המאציל, וכל עבודתנו בבירור ה-רפ"ח היא עבור הבאת הנשמה.

ולכן זו"ן ש-נ"ר שלהם מלביש את א"א מטיבור שלו ולמטה, בקבלת המוחין נוסף להם בחינת נשמה וילבישו לא"א מעל לטיבורו, וה"ה בפרצוף ישסו"ת ש-נ"ר שלהם מלביש לא"א מחזה דא"א ולמטה, בקבלת המוחין נוסף להם בחינת נשמה וילבישו את א"א מעל החזה, וכן עד"ז פרצופי או"א וא"א וע"י. ועיין בתו"ח דף קנ"ז ע"א שכתב וז"ל:

נמצא שמלבד שנתקנו נרנח"י ד-נ"ר דז"א ע"י המאציל העליון מאליו פנים ואחור, גם נתקנו ו"ק דבינה ודחכמה דז"א מאליו על ידי המאציל וכו'.

וביאור הדברים הוא שלא רק ה-נ"ר הכולל של פרצוף זו"ן מתוקן, אלא כל נ"ר של כל בחינה ובחינה כבר מתוקן, וא"כ ו"ק ד-בינה שהוא נ"ר ד-נשמה, ו-ו"ק ד-חכמה שהוא נ"ר ד-חיה אף הם מתוקנים.

ונמצא שביום חול שכל עבודתינו היא להביא נה"י ד-נשמה ל-זו"ן, הרי ש-נ"ר ד-נה"י דהיינו ו"ק ד-נה"י כבר מתוקן ע"י המאציל, וכל עבודתנו היא להביא בינה ו-חכמה והיינו בינה בלחש וחכמה בחזרה [ו-כתו במנחה דעש"ק] וכמבואר כל זה באורך בשער"ח"א שאלה י"ג ו-ל"ג.¹

סדר הבירורים והעליות עד ע"ב ס"ג דא"ק.

בנה"ש דף כ"ג סע"ג ד"ה גם, כתב וז"ל:

גם נודע כי ישראל נקראו בני דזו"ן,

וכל מה שאנו מבררים ע"י התפילות והמצוות,

הוא מבחינת בירורי המלכים ד-זו"ן ומבחינת הנשמות,²

להעלותם ל-או"א להתקן [והעליה לאו"א תהיה עפ"י הסדר שיבואר לקמן].

ואז ניתן כח ב-זו"ן ומבררים גם הם מבחינת האחוריים ד-או"א ו-ישסו"ת,

ומעלים אותם [יחד עם בירורי זו"ן שנבררו ע"י עם ישראל],

והבירורים ד-זו"ן נשארים ב-או"א להתקן.

למדנו מנה"ש הנ"ל, שכל פרצוף תחתון מברר את בירורי הפרצוף שמעליו ומעלה אליו את בירוריו, ואח"כ אותנו פרצוף עליון שנבררו עתה בירוריו, כאשר הוא יברר את בירורי הפרצוף שמעליו ויעלה לפרצוף שעליו את בירוריו, יעלה אליו [דהיינו לפרצוף שמעליו] גם את בירורי עצמו.

ובירורי הפרצוף התחתון שעולים לפרצוף אחד שמעליו נשארים שם ונתקנים שם, ואח"כ בעת התיקון ימשיך הפרצוף העליון לפרצוף שתחתיו את בירוריו אחר שתוקנו וכדלקמן. לסיכום:

א. עם ישראל מברר בירורי זו"ן שהם החלקים השייכים ל-זו"ן שנפלו ב-בי"ע בעת מקרה המלכים, ומעלים את בירורי זו"ן ל-זו"ן.

ב. זו"ן מבררים גם הם מבירורי ישסו"ת³ מ-ב' בחינות, האחת מבירורי האחוריים דיססו"ת שנשארו בגבול עולם האצילות, והשניה מבירורי נה"י דיססו"ת שנפלו עם זו"ן לבי"ע, ונמצאים עתה מכח בירור הרפ"ח שבירר עם ישראל בגבול עולם האצילות⁴. ומעלים זו"ן את בירורי ישסו"ת יחד עם בירורי זו"ן שנבררו ע"י עם ישראל ל-ישסו"ת.

1. וראה באיפה שלימה דף ל"ז ע"א אות ו' ומשם בארה שכל זה הוא בבחינת שרשי המוחין אשר בכתר ואכמ"ל.

2. נשמות דווקא כיון שבירורי נ"ר כבר מתוקנים, וכנ"ל בתו"ח.

3. יש לדעת שכשהבירורים הם לצורך מוחין דפנים, הסדר הוא ש-זו"ן מבררים בירורי ישסו"ת, ו-ישסו"ת מבררים את בירורי או"א.

אבל כשהבירור הוא לצורך מוחין דאחור, זו"ן מבררים את בירורי ישסו"ת וגם את בירורי או"א, כמבואר כל זאת באיפה שלימה אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אות ג'.

4. ענין זה של ב' בירורים ב-ישסו"ת וכן הוא ב-או"א וב-א"א, מבואר בהרחבה בדברי היפ"ש על ע"ח שער הנקודים פ"א דף ל"ד ע"ג אות א', ובאיפה שלימה על אוצ"ח דף ל"א ע"ג ודף י"א ע"ג אות ט' ובדף ח' ע"ב אות ח'. ועיין עוד במה שנבאר בזה לקמן.

ג. ישסו"ת מבררים גם הם מבירורי או"א מ-ב' בחינות, האחת מבירורי האחוריים דאו"א שנשארו בגבול עולם האצילות, והשנית מבירורי נה"י דאו"א שנפלו עם ז'ו"ן לבי"ע ונמצאים עתה מכח בירור הרפ"ח שביררו עם ישראל בגבול עולם האצילות. ומעלים ישסו"ת את בירורי או"א יחד עם בירורי ישסו"ת שנבררו ע"י ז'ו"ן ל-או"א. ד. או"א מבררים בירורי או"א מ-ב' בחינות הנז"ל, ומעלים את בירורי או"א יחד עם בירורי או"א שנבררו ע"י ישסו"ת ל-או"א. ה. או"א מברר בירורי נה"י דעתיק שנפלו עם ז'ו"ן לבי"ע⁵, ומעלה את בירורי עתיק יחד עם בירורי או"א שנבררו ע"י או"א ל-עתיק, וכן עד"ז כל מה שלמעלה מעתיק.

קבלת המוחין דנשמה.

אחר שכל הבירורים עלו עד ע"ב ס"ג דא"ק, מתייחדים ע"ב וס"ג דא"ק, ונמשך ממצח דא"ק שם מ"ה החדש ותשלום י"ס דב"ן מעינים דא"ק ונמשכים דרך המדרגות עד עתיק, ואז נוטל עתיק חלקו. וכבר ביארנו לעיל ד-נ"ר דעתיק כבר מתוקן ע"י המאציל, וכל מה שעתיק מקבל עתה הוא בחינת מוחין דנשמה. והנה בירורי עתיק עלו לבחינה שלמעלה מעתיק להתקן, נמצא שעתה משפיעה הבחינה העליונה הזו לעתיק ב' בחינות מוחין, האחת היא המוחין שנעשו מכח בירורי עתיק מבי"ע שעלו להתקן, והשנית חלק המגיע לעתיק מהשפע שבא עתה מיחוד ע"ב וס"ג דא"ק, ושתי בחינות אלו יהיו בחינת נשמה לעתיק.

ונדבר עתה בפרצוף ישסו"ת, בתחילה ביררו ז'ו"ן בירורי ישסו"ת והעלום ל-ישסו"ת, ו-ישסו"ת העלו את בירורי עצמם ל-או"א, ואחר ז'ו"ג ע"ב וס"ג דא"ק יצא שם מ"ה החדש ותשלום י"ס דב"ן והגיע השפע עד או"א. ועתה ממשיכים או"א ל-ישסו"ת את בירורי ישסו"ת שביררו ז'ו"ן בתחילה, ובנוסף לזה גם את חלקי ישסו"ת המגיע להם משם מ"ה ושם ב"ן החדשים, ויעשו שניהם בחינת מוחין דנשמה ליססו"ת.

ועל ידי תוספת זו, ישסו"ת שהיו בתחילה מלבישים ל-או"א עד החזה, שזה גובה נ"ר ד-ישסו"ת, הרי עתה מכח השפע החדש שהוא מוחין דנשמה שקיבלו, עולים ומלבישים את או"א במקום יותר גבוה מחזה ד-או"א. וכך הוא גם ב-ז'ו"ן, עם ישראל מבררים את בירורי ז'ו"ן ומעלים אותם ל-ז'ו"ן, ו-ז'ו"ן מעלים את בירורי עצמם ל-ישסו"ת, ועתה כשמגיע השפע של שם מ"ה החדש ותשלום י"ס דב"ן, נמשך ל-ז"א מ-ישסו"ת ב' בחינות מוחין, האחד מה שנעשה מוחין מכח בירורי ז'ו"ן שעלו ל-ישסו"ת להתקן, והשני הוא מה שמגיע ל-ז'ו"ן מבחינת חלקם משם מ"ה ושם ב"ן שיצאו עתה מחדש ממצח ועינים דא"ק.

ועל ידי זה ז'ו"ן נגדלים, והיינו שנוסף על בחינת ה-נ"ר המתוקן כבר אצלם מכח המאציל, נוסף להם עתה בחינת נשמה, ובמקום שילבישו על או"א מטיבורו ולמטה מלבישים עתה במקום יותר גבוה שהוא מקום הנשמה ד-ז"א.

ועפ"י האמור נבין עתה את דברי הרש"ש בנה"ש דף ט' רע"א, וז"ל:

והנה ז"א דאצילות נתקן,
ונתוסף ובא לו פרצוף שלישי שהוא בינה,
עם מוחין דנרנח"י דנשמה ע"י ישסו"ת כנזכר לעיל,
וע"י תוספת פרצוף זה נגדל כשיעור קומת ישסו"ת.
וכמו כן נתוסף ובא פרצוף שלישי [ל-ישסו"ת] שהוא בינה,
עם מוחין דנרנח"י דנשמה ל-ישסו"ת ע"י או"א עילאין⁶.

5. אך בעתיק לא היה חלק שנפגם וירד בגבול עולם האצילות, ולכך כל הבירור שיש בעתיק הוא מהבחינות שירדו עם ז'ו"ן לבי"ע.

6. והנה אעפ"י שמפשוטות לשון הרש"ש דלקמן משמע שבתחילה ז"א נגדל כשיעור קומת ישסו"ת ורק אח"כ נגדלו ישסו"ת כשיעור קומת או"א וכן הלאה, מכ"מ אין כוונת הדברים כך, אלא ודאי שכל הגדלת הפרצופים נעשית ע"י שפע שבא מלמעלה וכנ"ל, שבתחילה לוקח עתיק חלקו ונגדל בבחינת הנשמה שלו, ואח"כ לוקח או"א חלקו וכו', וכן עד"ז ישסו"ת לוקחים חלקם ואח"כ ז'ו"ן לוקחים חלקם, באופן שלעולם סדר הגדלת הפרצופים הוא מלמעלה למטה.

צלם ולבוש.

למדנו לעיל שכל המשכת השפע שהוא המוחין דנשמה מהפרצוף העליון לפרצוף שתחתיו, נעשה ע"י זוג של הפרצוף העליון שמוליד את השפע לפרצוף שתחתיו.

ויש להבין הרי הזוג של העליון הוא מהבחינות השייכות לעליון, והיינו שכאשר ישסו"ת מתייחדים לצורך זו"ן, הם מתייחדים ע"י השפע שיש להם מצד עצמם וטיפת הזוג היא מחלקי ישסו"ת עצמם.

וא"כ ראוי שימשך מישסו"ת לזו"ן חלקים השייכים לישסו"ת עצמם ולא רק חלקי הבחינות השייכות לזו"ן מבחינות מ"ה וב"ן שבאו עתה.

וכדי להבין ולתרץ קושיא זו נפתח בע"ח שער המוחין פ"א [דף צ"ח ע"ב] שם כתב הרב, וז"ל: והענין דע כי א"א בשום אופן להצטייר הולד אלא ע"י הנפש הנותן כח בו,

ואמנם הנפש הזו אינה יכולה לכנוס עד שתתחיל איזה התחלה להצטייר בגוף הולד. וביאור הדברים הוא שאי אפשר לולד להצטייר אלא כח תבוא בו הנפש הנותנת בו כח,

אבל נפש זו אינה יכולה לכנוס בולד עד שיתחיל איזה משהו להצטייר בגוף הולד, נמצא א"כ שאי אפשר לזה בלא זה ואי אפשר לזה שיקדם לזה.

ולכך מבאר הרב בהמשך, וז"ל:

ולכן הוכרח שתחלה יטילו הזכר והנקבה טפת זרע החומריים וכו',

ואז נמשך בטפת ההם קצת רוחניות מנפש האב ואם עצמן וכו',

ואז כבר יש שאור להחמיץ, ואז מתבררין הבירורין של ז"א מעט מעט וכו'.

למדנו שכדי לבנות את גוף ז"א כדי שתוכל להכנס בו הנפש שלו השייכת לו מצד עצמו, צריך שבתחילה תינתן טיפה חומרית מ-א"א, ואז ניתן בתוכה גם טיפה רוחנית

המציינת את החומר, ועי"ז מצטייר ז"א, ועתה יכולה לכנוס בו נפש הולד שבאה לו מצד עצמו.

ובהמשך ביאר הרב את דבריו ביתר הרחבה, וז"ל:

ואמנם טפת הזרע נמשכת מהחומר של האב,

והרוחניות שבו מן הנפש עצמה שבאב.

וכן כיוצא בזה בטפת האם יש בה חומר האם עצמה,

ורוחניותה שבה מהנפש שבה.

והנה הנפש ההוא נקרא רוחא דשדי בגווה כנודע,

ומשם נותנה קצת מן אותה הרוח בתוך הטפה ההוא,

ונמצא עתה כי התחלת שאור להחמיץ העיסה שהם בירורי הולד עצמן,

הנה הם ב' טפות זכר ונקבה עם ב' ניצוצין נפשות או"א עצמן וכו'.

נמצא כי בטיפת האב יש חומר ורוח, חומר מחומריות האב ורוח מנפש האב.

וכן בטיפת האם יש חומר ורוח, חומר מחומריות האם ורוח מנפש האם.

ושתי טיפות אלו הם שניתנות לולד והם הגורמות להתחלת ציור הולד, ורק אחרי זה תוכל להכנס בולד נפשו שבאה לו מצד עצמו.

ועפ"י זה נבין ש-ישסו"ת משפיעים לזו"ן גם מחלק עצמם שהיא היא טיפת הזרע המורכבת מחומר ורוח של ישסו"ת וכנ"ל, ובנוסף לזה משפיעים ישסו"ת לזו"ן את חלקי מ"ה וב"ן שבאו עתה ושהופקדו אצלם עבור זו"ן.

ועיין עוד בשער המצוות פרשת יתרו [דף ט"ז ע"ב] בענין מצות כיבוד אב ואם, שכתב הרב וז"ל:

והנה בעת שמזדווג האדם עם בת זוגו,

הם ממשיכים הנשמות הנז',

ואז אביו נותן בה מבחילי החסדים אשר בו קצת חלק מהם,

ומתחבר עם הנשמה החדשה הזו,

ונעשה בחילי אביו כעין מלבוש אליה,

כדי להדריכה ולסייעה בעולם הזה לקיים המצוות ולעסוק בתורה.

כי הנה הולד נולד קטן ואיך ידע מעצמו ללכת בדרכי התורה והמצוות

אם לא ע"י חלק נשמת האב

המסייעו ומייעצו ומדריכו ללכת בדרך זו ילך וכו'.

וכן עד"ז אמו נותנת בנשמה זו חלק מבחי' הגבורה אשר בה, ונעשית לה כעין לבוש. באופן כי כל מה שיעשה האדם בעולם הזה, יש בו חלק לאביו ולאמו, כי הם המסייעים ומדריכים אותו בעולם הזה ע"י זה ה**לבוש** שילבישוהו כנז', ואפ' **כל השפע** שמשפיעין עליו מלמעלה, אינו נמשך אלא ע"י ה**לבוש** הזה.

למדנו שבאדם התחתון טיפות הזרע **מצד האב והאם** משמשות כעין **לבוש** לנשמת הולד עצמו.

ועפ"י האמור לעיל אפשר לומר שגם באדם התחתון, **קודם** שתכנס בילד הנפש שבאה לו מצד עצמו, צריך **שבתחילה** יקבל הולד מאביו ומאמו **טיפה רוחנית וטיפה גשמית**, כדי שע"ז יתחיל להצטייר גוף הולד ואז תוכל לכנוס בו נשמת הולד עצמו. וטיפות אלו הבאות לולד מאביו ומאמו הם **צלם ולבוש**, שה**לבוש** הוא הטיפה הגופנית - החומרית, וה**צלם** הוא הטיפה הרוחנית - הצורה [והיא בחינת הצלם הדק].

מאיזה בחינות נמשכים הצלם והלבוש.

בנה"ש דף ט' רע"א כתב הרש"ש, וז"ל:

הרי איך בבוא הנשמה לז"א ונגדל כשיעור [נ"ר ד-] ישסו"ת, נגדלו ועלו ישסו"ת למקום או"א עילאין, ולא זזו ולא נסתלקו [נ"ר דישסו"ת] ממקומם, כי זה הגידול והעליה שהיה להם לישסו"ת, היה לפרצוף השלישי הזה הניתוסף להם מחדש, [דהיינו שבאה נשמה ל-ישסו"ת על בחינת ה-נ"ר שכבר קיימים], אבל הפרצוף שהיה להם מקודם [דהיינו נ"ר ד-ישסו"ת], בו מלוובשים המוחין דנשמה דז"א, והוא מתפשט תוך פרצוף השלישי ד-ז"א.

למדנו שהמוחין דנשמה ד-ז"א מתלבשים בפרצוף נ"ר ד-ישסו"ת, שהוא הפרצוף שהיה ל-ישסו"ת מתחילה.

וביאור הדברים הוא, שהמוחין של הפרצוף התחתון נמשכים מלוובשים במה שהיה לפרצוף העליון מקודם שנגדל, והיינו בבחינת הנ"ר שלו [של העליון], אמנם בסוף העמוד כתב הרש"ש דברים סותרים, וז"ל:

וממשיכים אותם הבירורים עם הנרנח"י הנז', לפרצוף שהוא התחתון בבחינת מוחין,

מלוובשים בצלם הנמשך מהמוחין של הפרצוף שהוא העליון וכו',

וכן המוחין עצמם של הפרצוף הוא העליון נעשו מהבירורים שלו.

וביאור דבריו הוא שהבירורים של הפרצוף התחתון נמשכים עתה לפרצוף התחתון בבחינת מוחין, ומוחין אלו באים מלוובשים בצלם הנמשך מהמוחין של הפרצוף העליון, ואותם המוחין של הפרצוף העליון נעשו מהבירורים שלו עצמו.

למדנו שהמלביש את המוחין של הפרצוף התחתון, הם המוחין של הפרצוף העליון שנעשו מהבירורים של הפרצוף העליון, דהיינו מה שניתוסף לעליון בבחינת נשמה.

נמצא שבראש העמוד כתב הרש"ש שהמוחין של התחתון באים מלוובשים בבחינת ה-נ"ר של העליון, והיינו בפרצוף שהיה לו מקודם, ובסוף העמוד כתב הרש"ש שהמוחין באים מלוובשים בבחינת הנשמה של העליון, והיינו בפרצוף שבא לו מחדש.

וראה באיפה שלימה דף ל"ד ע"ד תוך אות א', שכתב וז"ל:

וכבר כתבתי באש"ל בביאור דברי הרש"ש שהטיפה הרוחנית היא ממוחין דישסו"ת שבא להם מחדש וכו', וטיפה גופנית בא להם מפרצוף הראשון שהיה להם.

וביאור הדברים הוא שיש לחלק בין הצלם שהוא הטיפה הרוחנית שבאה ל-ז"א, לבין הלבוש שהוא הטיפה הגופנית שבאה ל-ז"א.

והיינו שהטיפה הגופנית שבאה לז"א, היא מ-נ"ר דישסו"ת דהיינו מפרצוף שהיה לישסו"ת מקודם, וכמ"ש הרש"ש בנה"ש דף ט' רע"א.

אבל הטיפה הרוחנית שהיא הצלם, מגיעה לז"א מהמוחין דיססו"ת שבאו להם מחדש, וכמ"ש הרש"ש בנה"ש דף ט' סע"א.

מאיזה בחינה מבחינות המוחין נמשך הצלם.

נחזור עתה למה שביארנו לעיל, ש-זו"ן מבררים ב' בחינות ל-ישסו"ת, האחת מבירורי האחוריים ד-ישסו"ת שנשארו בגבול עולם האצילות, והשנית מבירורי ישסו"ת שנפלו עם זו"ן ל-בי"ע.

ו-ב' בחינות אלו עולים ל-ישסו"ת, ו-ישסו"ת מעלים אותם יחד עם בירורי או"א ל-או"א. וכאשר או"א משפיעים את השפע הראוי ל-ישסו"ת משם מ"ה ומשם ב"ן שיצאו עתה מחדש, הם ממשיכים אותם יחד עם ב' הבירורים הנ"ל, ונעשה הכל בבחינת מוחין ל-ישסו"ת.

ודברים אלו הובאו בהרחבה באיפה שלימה [אוצ"ח דף ל"א ע"ג בסוף שורה המתחילה הנהר], וז"ל:

ובנה"ש הקדמת ק"ש דף כ"א ע"ג כתב וז"ל,
 כך ניתן כח בזו"ן דכל פרט לברר מחלקי בירורי או"א וישסו"ת,
 ומחלקי בירורי האחוריים ההם דאו"א וישסו"ת דזו"ן ההם עכ"ל יעו"ש.
 ומ"ש מחלקי או"א וישסו"ת ר"ל כמ"ש בשער ההקדמות דל"ז,
 והם בירורי ז' מלכים הראויים לאו"א וישסו"ת,
 שהם מבחי' חו"ב של המלכים כמ"ש שם בשער ההקדמות.
 ועיקרם ושורשם של הבירורים אלו הם אחוריים דאו"א וישסו"ת,
 שנעשו מוחין לז' מלכים בעולם הנקודים שהם הזו"ן, ונקראים על שם הזו"ן.
 וכשירדו כלים דז' מלכים לבי"ע,
 ירדו אלו הד' אחוריים דאו"א וישסו"ת עמהם לבי"ע כמ"ש במב"ש הנ"ל.
 ועתה ע"י תפילותינו שאנחנו מבררין בירורי זו"ן,
 וזו"ן מבררין בירורי או"א וישסו"ת, הם שני בחינות בירור,
 אחד אשר יש לאו"א בז' מלכים,
 שהם בחי' הד' אחוריים דאו"א וישסו"ת,
 אשר ירדו עם המלכים ל-בי"ע,
 ועלו עם הבירורין שביררו ישראל ע"י התפילה, ועלו עד גבול האציל.
 ובירור השני הוא אחוריים דאו"א וישסו"ת,
 כשירדו למטה באציל ולא יותר,
 שבהם מלובשים מדרגות העליונות של האורות
 העסמ"ב דז' מלכים שנשארו באציל.
 ומאלו השני בירורים אשר הן בחי' האחוריים דאו"א,
 בין שירדו לבי"ע ובין שנשארו באציל,
 מהם נעשה מוחין ל-או"א ו-ישסו"ת,
 וכשנותנין מוחין לז"א הנה מוחין דז"א,
 הם מתלבשים בצלם הנמשך מאלו המוחין שהם בירורי או"א וישסו"ת.

והמעייני בדברי האיפה שלימה הללו, יבין שיש שני סוגי בירורים:

א. חלקי בירורי או"א וישסו"ת, שנפלו ונמצאים בגבול עולם האצילות.

ב. חלקי בירורי אחוריים או"א וישסו"ת ד-זו"ן, שנפלו ל-בי"ע.

ומשני סוגי הבירורים הללו נעשו מוחין לאו"א וישסו"ת, אלא שיש חילוק ביניהם, וכפי שמבואר בהמשך דברי האיפה שלימה, וז"ל:

אחוריים דאו"א שנעשו מוחין לזו"ן בזמן המלכים [ונפלו עמם בשבירה לבי"ע], עתה בזמן התיקון נבררים מהם חלקים לצורך מוחין דאו"א וישסו"ת, וכשמזדווגים או"א וישסו"ת לתת מוחין לזו"ן, ממשיכים טיפות מוחין שלהם כדי שיתלבשו בהם אורות של ז"א.

למדנו שחלק הבירורים שנפלו מאו"א וישסו"ת ונשארו בגבול עולם האצילות, הם נמשכים לאו"א וישסו"ת בבחינת מוחין ונשארים אצל או"א וישסו"ת.

אבל אותם הבירורים שנבררו מחלקי או"א וישסו"ת שהיו בתחילה בחי' מוחין דזו"ן

ונפלו עם ז'ו"ן ל-בי"ע, הם נמשכים בתחילה בבחינת מוחין לאו"א וישסו"ת, ואח"כ או"א וישסו"ת ימשיכו אותם בבחינת הצלם הנמשך ל-ז"א שהוא הטיפה הרוחנית. יצא לנו שצלם דז"א נמשך מהמוחין דאו"א וישסו"ת שנעשו מכח בירורי נה"י דאו"א וישסו"ת שירדו ל-בי"ע.

ולהשלמת הדברים חשוב ביותר ללמוד בנה"ש דף כ"ג ע"ד ששם כתב הרש"ש ז"ל:

המשל בזה **שהבירורים דז"א** שנבררו ועלו ע"י ישראל לאו"א לתקנם,

באים בבחינת **מוחין** לז"א,

מלובשים בצלם הנעשה מבירורים דאו"א,

שנבררו ועלו ע"י ז"א לא"א לתקנם,

ובא"א היו ב' זיווגים כנ"ל ותיקן את הבירורים ההם דאו"א,

והמשיכם להם בבחינת **מוחין**,

מלובשים בצלם הנמשך מהבירורים שלו [של א"א],

שעלו ע"י או"א ונתקנו ע"י עתיק והמשיכם לא"א בבחינת **מוחין**,

ומהמוחין ההם המשיך **הצלם ההוא להלביש המוחין ההם דאו"א**,

ומהמוחין ההם דאו"א המשיכו גם הם **צלם להלביש המוחין דז"א**.

למדנו **שהמוחין דזו"ן** שנבררו ע"י עם ישראל ונתקנו **אצל ישסו"ת** באים חזרה אל ז'ו"ן בבחינת מוחין, **מלובשים בצלם** הנמשך מחלק המוחין **דישסו"ת**, והיינו **מהבירורים של ישסו"ת מבי"ע שעלו ונתקנו באו"א**.

ואו"א המשיכו **לישסו"ת מלובשים בצלם** הנמשך מחלק **המוחין דאו"א**, והיינו **מהבירורים של או"א מבי"ע שעלו ונתקנו בא"א**.

וא"א המשיכם **לאו"א מלובשים בצלם** הנמשך מחלק **המוחין דאו"א**, והיינו **מהבירורים של א"א מבי"ע שעלו ונתקנו בעתיק**.

ועתיק המשיכם **לא"א מלובשים בצלם** הנמשך מחלק **המוחין דעתיק**, דהיינו **מהבירורים של עתיק מבי"ע שנתקנו אצל פרצוף שלמעלה ממנו** וכעד"ז.

נמצא **שהמוחין דזו"ן** מלובשים **בצלם דישסו"ת**, וצלם דמוחין **דישסו"ת** מלובש **בצלם דמוחין דאו"א**, וצלם דמוחין **דאו"א** מלובש **בצלם דמוחין דאו"א**, וצלם דמוחין **דאו"א** מלובש **בצלם דמוחין דעתיק**.

אם כן נמצא שיש בז"א חלק מכל הפרצופים שמעליו דהיינו עתיק וא"א ואו"א⁷.

7. ועפי"ז מובן מ"ש הרב במבר"ש דף נ"ו ע"ד, וז"ל:

ואל תתמה איך **מוחו"ב כו'** היו קלי',

כי זהו מבחי' **שמתלבשת** בזו"ן למטה להיות להם **מוחין**,

ובאותה **הבחי' נחשבת כזו"ן ממש**.

וביאור הדברים הוא ששואל הרב איך יש בירורים מבי"ע גם לחלקי עתיק וא"א ואו"א וישסו"ת אעפ"י שלא היה בהם שבירה.

ומתרץ עפ"י הנ"ל דמאחר ז'ו"ן נשברו, ובזו"ן מלובשים חלקי מוחין של ישסו"ת, או"א, א"א ועתיק, א"כ נמצא שכשנשברו ז'ו"ן ירדו עמו לבי"ע גם חלקי המוחין שקבלו מישסו"ת ואו"א וא"א ועתיק, אלא שלפי"ז יוצא חידוש גדול והוא, שגם קודם זמן התיקון היה סדר הלבשה ונתינת מוחין מפרצוף עליון לפרצוף תחתון.

וידיעה זו היא חידוש גדול, דהא בשלמא אחר התיקון שנעשו בחינת פרצופים, שפיר הוא שיש הלבשה ונתינת מוחין מעליון לתחתון, אך בשבירה הרי לא יצאו הז"ת בדמיון פרצוף אלא סדר עמידתם היה חד סמכא, וא"כ איך יתכן שהיה שם הלבשה ונתינת מוחין מעליון לתחתון.

אלא שצריך לדעת שכן הוא האמת וכמ"ש הי"פ"ש בע"ח דף ל"ה ע"ג-ד'.

וכדי להבין ידיעה חשובה זו, חשוב ביותר ללמוד באוצ"ח דף ח' סע"ב, ובאיפה שלימה שם אות ח'.

וז"ל אוצרות חיים דף ח' סע"ב:

ושאול מרחובות הנהר הוא יסוד

בסוד מה שהודעתך כי העטרה של יסוד הבינה המתרחבת

ונקראת רחובות הנהר.

דהיינו **שאול** נקרא **שאול מרחובות הנהר** כיון ש-**שאול** הוא **יסוד**, וגם **רחובות הנהר** הוא **יסוד**, שהרי גם **יסוד דבינה** שהוא יסוד אימא, נקרא **רחובות הנהר**.

ומוסיף הרב וז"ל:

ה"ת ש'אול מ'רחובות ה'נהר הוא משה, כי הוא סוד **היסוד** של **אבא** כנועד.

מבואר ששאול שהוא בחינת ספירת היסוד דז"א נקרא משה, ומשה הוא סוד היסוד של אבא, ו**יסוד דאבא מלובש בשאול שהוא יסוד דזו"ן**.

וראה שם באש"ל אות ח' שהביא דברי א"מ וז"ל:

אפשר **שבעת הנקודים - השבירה**, היה סדר **התלבשות** האורות לפי שעה, דאל"כ כפי זה איך יש **יסוד אבא ביסוד דז"א** בעת החרבן.

למדנו מדברי האיפה שלימה שמוכרח הדבר שגם **בעת השבירה** היה סדר **הלבשה**, ולזה שפיר יסוד דאבא הנקרא משה מלובש ביסוד דז"א, ולכך גם יסוד דז"א נקרא משה על שם התלבשות יסוד דאבא בו, וממילא גם בעת שהיתה השבירה בזו"ן, היתה שבירה גם במה שמלובש בזו"ן מהפרצופים שמעליו וכנ"ל.

ביאור ענין ישסו"ת הראשונים שהם השניים וכו'.

כבר ביארנו לעיל שלעולם נ"ר של כל פרצוף מתוקן ע"י המאציל, וכל עבודתינו היא להביא בתחילה את בחינת הנשמה, ואח"כ להביא את בחינת החיה ואח"כ את בחינת היחידה. ועוד ביארנו לעיל שלעולם השפע מגיע מלמעלה למטה, והיינו שקודם עתיק לוקח חלקו ונשלם בחלק הנשמה שלו, ואח"כ א"א לוקח חלקו ונשלם ואח"כ או"א וכן ישסו"ת וזו"ן, נמצא שלפני שיבוא חלק השפע המגיע לז"א, כבר קיבלו או"א וישסו"ת את בחינת הנשמה שלהם.

וכתב הרב בשער ז"א פרק ב' [ע"ח דף פ"ד ע"ב ו-ג], וז"ל:

ונחזור לענין כי הנה מכח עליית כל האורות הנ"ל וכללותן למעלה, וכן מכח עליית ב"פ האמצעיים דנ"ה דעתיק למעלה בב' פרקין קדמאין, נוסף שם אור גדול ועצום, ואין בו כח ביסוד דעתיק לסובלו, כי הוא צר מאוד, ואז נבקע ונסדק מלמעלה למטה, ויצא האור לחוץ, ואז חכמה [אבא] ויש"ס העומדים בימין מתחברים ונעשו פרצוף אחד בלבד, וכן אמא ותבונה שבצד שמאל נעשו פרצוף אחד לבד, כי עתה אורות היסוד שוין בענין גילוי בהשוואה א', ואין עתה כיסוי וגלוי הגורם חילוק פרצופים, ועתה אין שם רק ב' פרצופים לבד, אחד מאבא ואחד מאמא, ושיעורם למעלה מן הגרון עד למטה בטבורא דא"א. וזכור הקדמה זו כי בכל פעם שרוצין או"א להזדווג לצורך מוחין לז"א, נעשה הכל פרצוף אחד לבד לאבא ויש"ס, ופרצוף אחד לבינה ותבונה, וזכור זה לכל המקומות שתצטרך להקדמה זו.

למדנו היטב שלצורך נתינת מוחין לז"א, שהוא בחי' הנשמה דזו"ן, צריך שאבא ויש"ס יעשו פרצוף אחד, ואמא ותבונה יעשו פרצוף אחד, והיינו שבחינת הנשמה דאו"א וישסו"ת היא נעשית פרצוף אחד כדי להמשיך את בחינת הנשמה לזו"ן.

והנה אם נעריך את בחינת הנשמה ד-או"א לעומת נשמה ד-ישסו"ת, הרי ש-או"א נקראים ראשונים, ו-ישסו"ת נקראים ראשונים בערך ישסו"ת, אך בערך או"א הם נקראים שניים, וזהו ישסו"ת הראשונים שהם שניים, דהיינו נשמה דישסו"ת שהיא ראשונה בערך ישסו"ת, ושניה בערך או"א.

וממילא אם נדבר על נ"ר ד-ישסו"ת לעומת נשמה ד-ישסו"ת, הרי ש-נ"ר ד-ישסו"ת נקראים שניים בערך נשמה ד-ישסו"ת ושלישיים בערך או"א. וזהו ישסו"ת השניים שהם שלישיים דהיינו נ"ר ד-ישסו"ת.

נמצא א"כ שבתחילה נשמה דאו"א ונשמה דישסו"ת נעשים שניהם פרצוף אחד, ומיחוד זה נמשך נשמה דזו"ן מלובשת בצלם הנמשך לה מנשמה דישסו"ת שנקרא ישסו"ת הראשונים שהם השניים בערך או"א, וצלם זה הוא הטיפה הרוחנית.

ומלבד זה נמשך מנ"ר דישסו"ת שנקרא ישסו"ת השניים שהם השלישיים בערך או"א, טיפה גופנית שהיא לבוש אל נשמה דז"א.

נמצא שלזו"ן נמשך בחינת נשמה מלובשת בצלם ולבוש, צלם ממוחין דנשמה דישסו"ת שזהו ישסו"ת הראשונים שהם השניים. ולבוש ממוחין דנ"ר שזהו ישסו"ת השניים שהם השלישיים. ומתוך כל זה נמשך לז"א או"פ שהוא צ' דצל"ם, ואו"מ שהוא ל"מ דצל"ם, וכשנעריך את צ' דצל"ם הנכנס בתוך ז"א כלפי ה-ל"מ דצלם הוא יקרא ישסו"ת השלישיים שהם הרביעיים.

הצורך בנה"י החדשים.

בשער המוחין ריש פ"א [אוצ"ח דף ל"ד רע"ד] כתב הרב וז"ל:

ונבאר עתה ענין התלבשות המוחין דז"א, בתוך הכלים דנה"י דאמא, שנשארו ריקנים בעת הלידה כנ"ל, כדי שאח"כ יהיו מתפשטים תוך ז"א. ותחילה נבאר בחינת אימא עצמה,

שא"א שתשאר חסרה בלתי נה"י לה לעצמה,
 שאם נאמר שנשאר כך באופן הזה,
 שיהיה ג' אחרונות שהם נה"י שלה מתלבשים תוך ז"א תמיד,
 א"א זה, לפי שבהיותה כך לא תוכל להזדווג עם אבא,
 והרי נודע כי זיווג דאו"א תדיר ולא פסיק לעלמין,
 ולסיבה זו מוכרח הוא שיתהוו לה נה"י אחרים חדשים וכו'.
 למדנו מדברי הרב שכיון שמוחין דז"א מלובשים בנה"י דאמא, ונה"י דאמא אלו מלובשים
 תוך ז"א [ואלו הופכים להיות עצם מעצמו ובשר מבשרו דז"א], א"כ נמצאת אמא חסרה מנה"י
 לה לעצמה, ולכן מוכרח הוא שיתהוו לה נה"י חדשים לצורך עצמה.
 ועל דברים אלו הקשה באיפה שלימה אות א', וז"ל:
 יש להבין לפי מ"ש הרב בשער המוחין פ"ה ופ"ו,
כי שתי טיפות דאו"א מחומר וצורה שלהם נעשו ב' צלמים
 בין בעיבור בין ביניקה בין בגדלות,
ובהם מתלבשים נר"ן דז"א,
 והם מתלבשים תוך ג' כלים דז"א וכו',
 א"כ נמצא לפי זה שאינן נה"י דאו"א עצמם מתלבשים בז"א,
 אלא הטיפות עצמם נעשו לבוש לנר"ן דז"א שהם ג' מוחין דז"א דעי"ם,
 ולפי זה למה לא תוכל אימא להזדווג עם אבא,
 שהרי אינה חסירה מנה"י שלה ולמה הוצרכו לעשות לה נה"י חדשים.

וביאור הקושיא הוא שלפי כל האמור לעיל, נמצא שאין נה"י דאימא ממש נכנסים תוך ז"א
 אלא רק בחינת הטיפה לחוד, וא"כ אימא אינה חסרה מנה"י שלה ויכולה להזדווג עם אבא
 גם מבלי שיעשו לה נה"י חדשים, דהא כל מה שנתנה אימא לז"א זה רק את בחינת הצלם
 והלבוש שהם טיפות המלבישות את המוחין דנשמה דז"ן, וא"כ למעשה לא חסרה אימא
 דבר ויכולה שפיר להזדווג עם אבא, ואמאי אומר הרב שאימא צריכה נה"י חדשים וזולתם
 לא תוכל להזדווג עם אבא.

ומיישב השד"ה קושיא זו עפ"י דברי הרב בדרוש הדעת המובא גם בנה"ש דף מ"ב רע"א, וז"ל:
 והנה גם בענין המוחין דז"א יש חילוק א' וצריך לבאר,
 והוא כי נודע שיש לז"א ב' בחינות מוחין,
 ג' [חב"ד] מצד אבא וכולם נקרא מוח א' - חכמה דז"א,
 וג' [חב"ד] אחרים מצד אימא וכלם נקרא מוח אחד - בינה דז"א.
 והנה אלו החכמה עם הבינה בהזדווגם יחד
 הוא ע"י מוח הג' דאבא הנקרא דעת דמוחין מצד אבא,
 [דהיינו דעת שמכללות החב"ד שבאו מצד אבא,
 מזדווג עם דעת שמכללות החב"ד שבאו מצד אימא וכמ"ש הרב לקמן].

למדנו שאף למוחין דאבא ואימא שבתוך ז"א שהם צ' דצל"ם יש זוג וגם עליהם נאמר
 זווגייהו תדיר ולא מתפרשין לעלמין, ומזה נבין שגם הל"מ דצל"ם שנשארו בבחינת אור"מ,
 שהם ל"מ דאבא ו-ל"מ דאימא, גם הם מוכרחים שיהיה זוגם תדיר, ול-ל"מ אלו חסר
 בחינת צ' דצל"ם שהוא נה"י דצל"ם, שהרי ה-צ' דצל"ם נכנס תוך רישא דז"א, א"כ ל"מ אלו
 לא יכולים להזדווג, ועל ל"מ אלו אמר הרב שצריך לעשות להם נה"י חדשים.

סיכום.

ז"א מקבל ב' טיפות מוחין מישסו"ת הנקראים צלם ולבוש.
 צלם הוא הטיפה הרוחנית הבאה מחלק הנשמה דישסו"ת, מאותם חלקים דנה"י דישסו"ת
 שהיו בחי' לבושים לזו"ן בעת השבירה ונפלו לבי"ע, ובעת התיקון עלו ונעשו נשמה לישסו"ת
 והם החוזרים בסוד צלם לזו"ן, ונקראו ישסו"ת הראשונים שהם השנים [בערך נשמה דאו"א].
 לבוש הוא הטיפה הגופנית הבאה מחלק דנ"ר דישסו"ת, ונקראו ישסו"ת השנים שהם
 השלישים [בערך הנשמה דישסו"ת].
 ושניהם יחד נמשכו בסוד צלם שלם לז"א, ל"מ לאור מקיף ו-צ' אור פנימי. ואותו צ' הנכנס
 בז"א נקרא ישסו"ת השלישים שהם הרביעים [בערך ה-ל"מ], ולאותו ל"מ הנשאר ע"ג רישא
 דז"א צריך להשלים נה"י חדשים, שהוא בחינת הצ' שחסרה מהם.

מ"ה

מלכות	יסוד	הוד	אותיות (ז"ת)		חסד	גבורה	תפארת	נצח	בינה תגים	נקודות חכמה	טעמים כתר
מלכות יעקב	כתר	כתר	כתר	ז"א	כתר	כתר	כתר	כתר	אבא	דכ' דא"א	דכ' דעתיק
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	אימא	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	יש"ס	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	תבונה מלכות	מלכות	מלכות

ב"ן

מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	כתר	נוק' דעתיק	כתר
מלכות	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	נוק' דא"א	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	אבא	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	אימא	גבורה
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	תבונה מלכות	יש"ס מלכות	ה"ת ישן מלכות

עתיק כתר דמ"ה

נוק' דעתיק חמש ראשונות למלכות דכתר דב"ן (ישן) וניתוסף לו מחדש ט"ס וחאי דכתר לכתרה,

גם לוקח מהחדש ג"ר דחכמה דב"ן וד"ר דבינה דב"ן וגם השבעה כתרים דז"ת דב"ן

כתר דחכמה לחכמה,

כתר דבינה לבינה

חז"צ דחכמה כתרי חג"ת לחג"ת שלה

וחכמה בינה וחסד דבינה וכתרי נה"ס לנה"ס שלה

הערות

ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב אש"ל אות ב'.

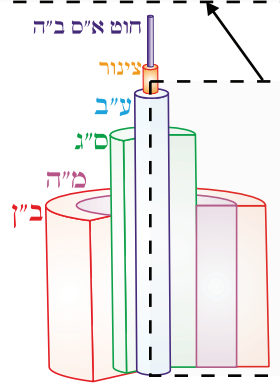
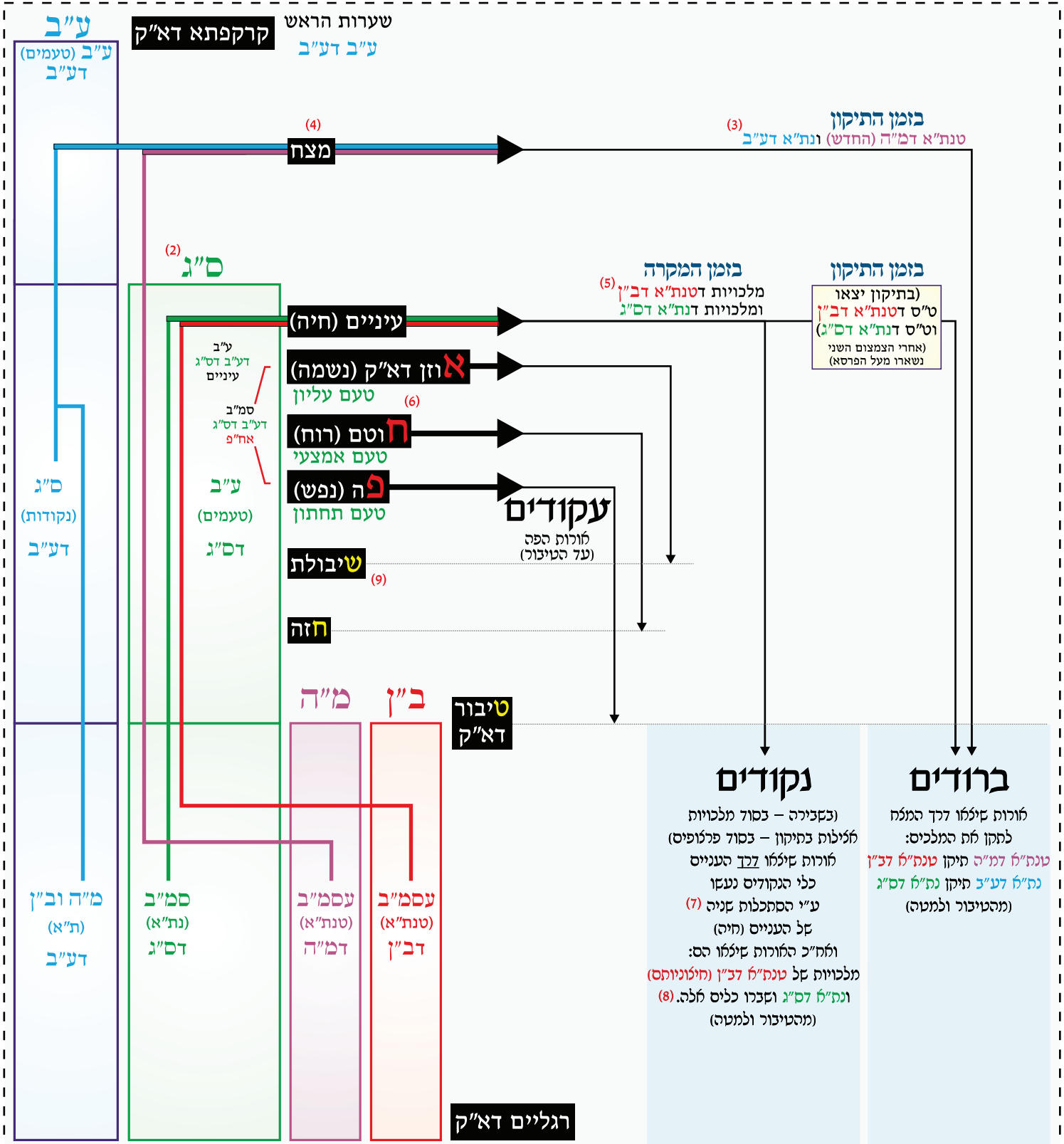
ע"י אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם). ענ"ה (חידושי השד"ה) דף פ' ע"א. נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן). ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.

יש לציין שרק המלכיות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים), ולכן רק בירורים אלו יתקנו ויהפכו להיות חלק מבנין זו"ן.

לעומת זאת, המלכיות דכ"ב דב"ן לא נשברו, ולכן המלכיות עצמם (לא בירורים) דכ"ב דב"ן יהיו חלק מפרצופי הג"ר.

כידוע, הבירורים מעוררים את היהוד לצורך הבאת המוחין. ולכן, בירורי המלכיות דכ"ב דב"ן רק מעוררים את היהוד, אך לא מהווים חלק מהבנין. בירורים אלו הם: א. בחי' הנה"י דכל פרצוף שנתלבש בפרצוף שמתחתיו, בזמן מקרה המלכים, ונהפך להיות עצם מעצמיו ובשר מבשרו של הפרצוף שמתחתיו, וירד לבי"ע עם שברי הכלים וניצוצות של המלכיות דב"ן דזו"ן. ב. התארכות - התפשטות - א"א או"א עד לגבול עולם האצילות, ונקראים גם כן בירורים.

א"ק (1)

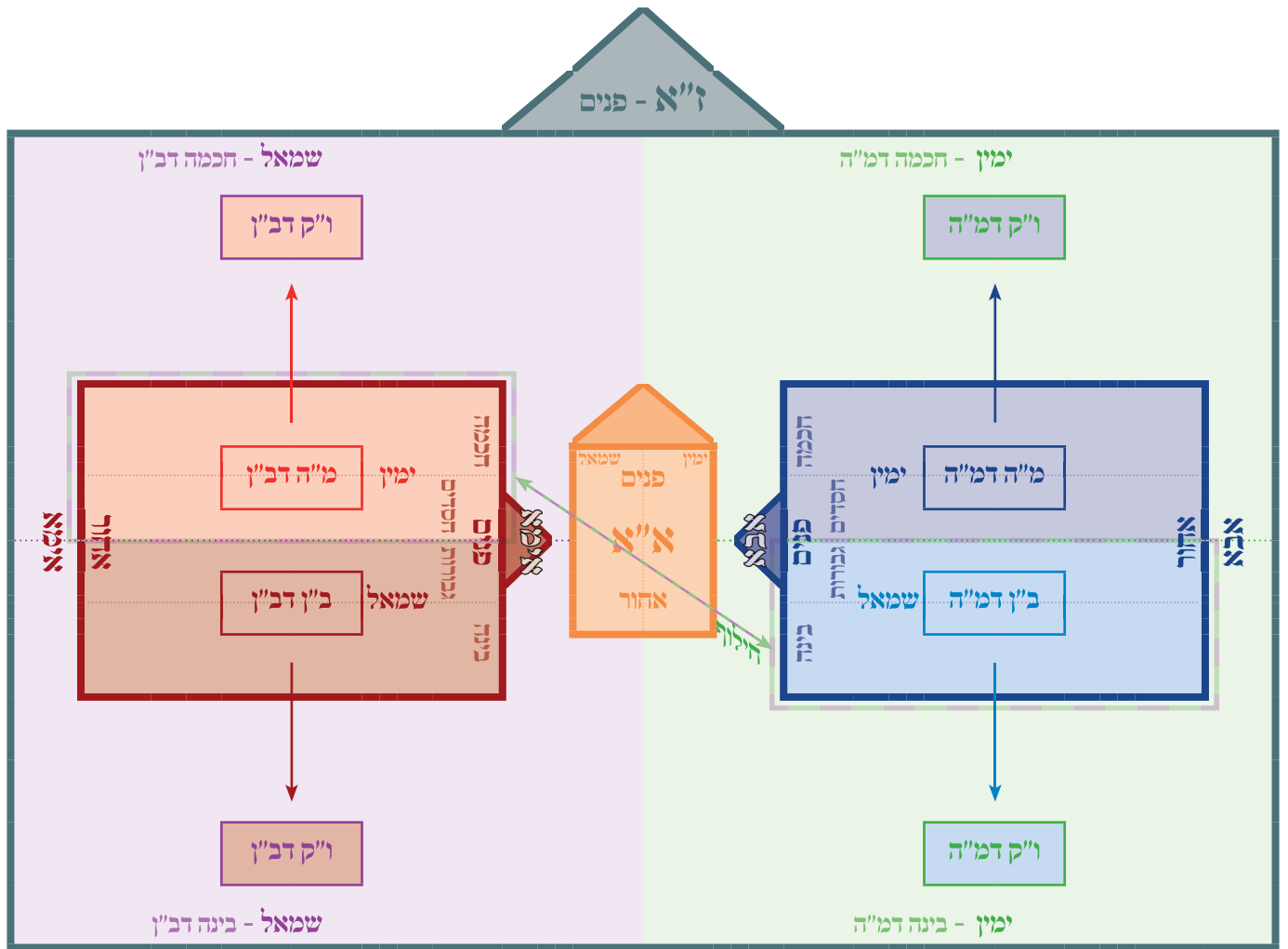

מקורות:

- (1) חסדי דוד אות ט' - מסדר כל הסדר בכללות.
- (2) אוצ"ח דף ה' ע"א אות ב' באש"ל, מזכיר שלום מערכת הע' אות ד'.
- (3) חסדי דוד אות כג' - בתיקון.
- (4) עי' הגהות הרמ"ז אות טז' (כתירוץ ב').
- (5) חסדי דוד אות י' - בשבירה.
- (6) חסדי דוד אות י' - יציאת אורות אח"פ.
- (7) וע"י הסתכלות ראשונה יצאו כלי אח"פ (חסדי דוד אות יא'). אבל היפ"ש ועוד, חולקים על דעת האש"ל שכלי הנקודים נעשו מהסתכלות אורות הנקודים עצמם.
- (8) לפני היציאה עלו למעלה מן הפרסא: מ"ה, ב"ן, נת"א דס"ג, מ"ה וב"ן דע"ב. חיצוניות ב"ן וחיצוניות נת"א דס"ג תמיד נשארו למעלה מן הפרסא ופנימייתם, עם פני מ"ה וב"ן דע"ב ופני וחצי המ"ה בקעו את הפרסא וירדו חזרה למקומם ובעת התיקון חזרו כל הבחי' לעלות שוב מעל הפרסא (אוצ"ח דף ה' ע"א אות א').
- (9) עי' הגהות הרמ"ז והרנ"ש אות לא'.
- (10) עי' תי"ח דף צ"ח.

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.

ז"א - אחור
 (בנין אטב"ח)
 נוק' - אחור

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אחר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

אימא - ב"ן - שמאל (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

שמאל אימא	ימין אימא
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה

אבא - מ"ה - ימין (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

שמאל דאבא	ימין דאבא
ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה

לפני החילוף הפרטי:

המוחין נקראים תמיד: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה

מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה
חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה
בתוך י' בלי ז"א (דמצד אימא)	

ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה
בתוך י' בלי ז"א (דמצד אבא)	

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חזרו למקומם הראשון)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

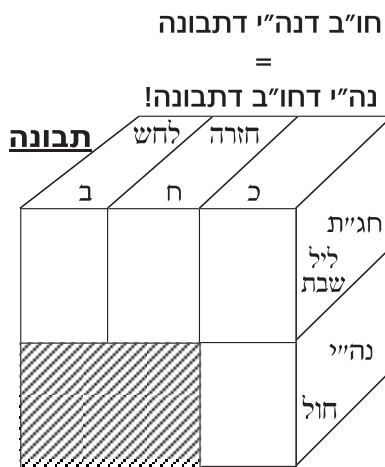
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

מקורות
ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א.
סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

הערות
* ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עטרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.
* בפורים, הארת מרדכי (עטרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ר ח"ב שאלה שנ"ד).

תבונה

חלוקת קומת עולם האצילות (= א"א): ראש יחידה כתר א"א 5

גרון חיה חכמה או"א (אבא) 4

חזה נשמה בינה ישסו"ת (אימא) 3

טבור רוח ו"ק ז"א 2

רגליים נפש מלכות נוקי 1

ישסו"ת - נשמה		
כחב"ד חג"ת נה"י	שבת בבוקר כחב"ד	שבת בבוקר כחב"ד
כחב"ד חג"ת נה"י	ליל שבת חג"ת	ליל שבת חג"ת
כחב"ד חג"ת נה"י	חול נה"י	חול נה"י

מוחין	יניקה	עיבור
כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר		
בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר	

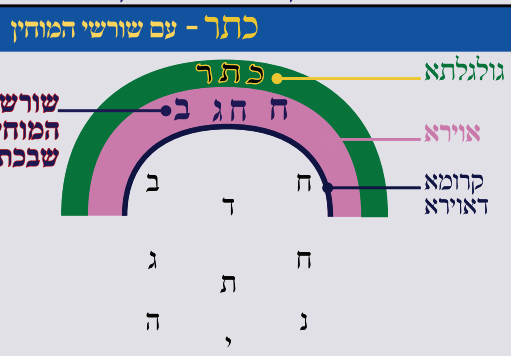
לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת				חב"ד				כתר - עם שורשי המוחין					
ז"א	ז"א	ז"א	ז"א	אימא	אבא	אימא	אבא	עתיק	חכמה	א"א	נוק' דע"י	בינה	נוק' דע"י
חכמה	יעקב	רחל	בינה	חכמה	יש"ס	תבו'	בינה	חכמה	חסדים	גבורות	גבורות	חסדים	גבורות
חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	מורים	הטוב שמך	מגן אב'	מגן אב'	מגן אב'	מגן אב'
שים שלום				שים שלום				שים שלום					

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

ע"י ע"ה ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"ב שאלה קנ"ג.

ע"י בענין כריעות וזקיפות בעמוד 180.

ע"י אור הלכנה, חלק אור החיים דף צ' ע"ב. נה"ש דף ל"ט ע"ג ד"ה ידוע.

ראש חודש		פ"ח חג"ת נהי"ם דא"א	
יום		דשבוע	
יום א'	חסד	שבוע א'	אבא
יום ב'	גבורה	שבוע ב'	אימא
יום ג'	ת"ת	שבוע ג'	ז"א
יום ד'	נצח	שבוע ד'	נוק'
יום ה'	הוד		
יום ו'	יסוד		
שבת	מלכות	אדר ב': כללות חג"ת נה"י	דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן

דשנה (מערכת הימים - יום דשבוע דחודש דשנה)			
א	חכמה	-	חכמה
ב	בינה	י	בינה
ג	דעת	כ	דעת
ד	חסד	ל	חסד
ה	גבורה	מ	גבורה
ו	ת"ת	נ	ת"ת
ז	נצח	ס	נצח
ח	הוד	ע	הוד
ט	יסוד	פ	יסוד
-	מלכות	צ	מלכות

דשנה לשמיטה ליובל (מערכת הזמנים - יום דשבוע דחודש דשנה לשמיטה ליובל)		
דשנה לשמיטה ליובל	דשנה לשמיטה ליובל	דשנה לשמיטה ליובל
ה' אלפים ת"ת	ה' אלפים ת"ת	ה' אלפים ת"ת
ג' אלפים נצח	ג' אלפים נצח	ג' אלפים נצח
ב' אלפים ת"ת	ב' אלפים ת"ת	ב' אלפים ת"ת
א' אלף גבורה	א' אלף גבורה	א' אלף גבורה
חסד	חסד	חסד

צירופי ראש חודש (נה"ש דף מ"ז סע"ג)			
ניסן	גלגלתא דנוק'	וְהוּא	לְשִׁמְחוּ הַשְּׂמִימִים וְתַגַּל הָאָרֶץ
אייר	אזן ימין דנוק'	וְהוּא	לְתַהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשְּׂכַל וְיָדוּעַ
סיון	אזן שמאל דנוק'	וְהוּא	לְדוֹתָיו וְלַצִּלְעַת הַמְּשַׁכֵּן הַשְּׁנִית
תמוז	עין ימין דנוק'	וְהוּא	זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵ לִי
אב	עין שמאל דנוק'	וְהוּא	הַסַּכַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
אלול	חוטמא דנוק'	וְהוּא	וְצַדִּיקָה תְּהִיָּה לָנוּ כִּי
תשרי	גלגלתא דז"א	וְהוּא	וַיִּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעֲהַ
חשוון	אזן ימין דז"א	וְהוּא	וְדָבַשׁ הַיּוֹם הַזֶּה הַהוּהַ
כסלו	אזן שמאל דז"א	וְהוּא	וַיִּרְא לְיֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
טבת	עין ימין דז"א	וְהוּא	לְיִהוּדָה אֶתִּי וַיִּנְרוּמָמָה שְׁמוֹ
שבט	עין שמאל דז"א	וְהוּא	הַמֵּר וְלִמִּירְנוּ וְהִיָּה הוּא
אדר (א')	חוטמא דז"א	וְהוּא	עִירָהּ וְלִשׁוֹרְקָהּ בְּנֵי אֶתְוֹנוּ

אדר ב' פה דז"א. ויכוין בכללות כל הי"ב צירופי הוי"ה ואהי"ה ביחד.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל.
 בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ח).
 יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ח דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ז ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בנינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים	
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אנחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		סיוס ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן	באהבה	ברכת מחיה האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		אחו"פ דפנים (או"א דפנים)						
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')					
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		ו"ק	ח"ן לחכמה	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	כניסה בעצמות של בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מוסתלקים מזו"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	נה"י דז"א. הארה ליי"ס דנוק' (נשיקין).	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה	דאח' ואחו"פ דפנים)	בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.		
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק	ח"ן לחכמה	מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	בג"ה לבניה לדעת חייבוק חייבוק שמאל		
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה חייבוק ימין	על גבי רישא דז"א.	בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	חייבוק חייבוק שמאל		

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:
 א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארט) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה'). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה'). דחייית הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השניה. וכנ"ל בזקיפות.
 ב. בראשונה, בכריעה השניה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה', ולדעת), אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה'). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה'). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סודר	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף מו' ע"א אות טו'.
	נה"ש	דף ט' ע"ג.
עלי נהר		דף צד' ע"א עד דף צז', הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פב' ע"ב. דף נ' ע"ב.
שערי רחמים ח"ב דף כט' ע"ג סוף שאלה קכ'.		דף לב' ע"ג, שאלה קלג'. שאלה קמב'.
מעיל אליהו		דף קלד' ע"ב. דף קלב' ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קעב' ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צה' בהגהה למטה, אות כב'. דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף לז' ר"ש אות ו'.

א. 1. ע"פ פשט הסודר אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב וחוי"ג דכתר לחו"ב וחוי"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: י-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של חכמה דכתר (עתיק).

א-ה-י הם חו"ב חוי"ג של בינה דכתר (נוקי עתיק).

א-ה-ה הם חו"ב חוי"ג של חסדים דכתר (א"א).

א-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של גבורות דכתר (נוקי דא"א).

ב. ע"פ נה"ש דף מו' ע"א אות טו', לומדים שני דברים:

1. שבמלת "אחד" נכנסים חו"ב חוי"ג דכתר.

2. מוחין דכתר הם חוכמות דחו"ב חוי"ג. כלומר, קיים הפוך בכתובת בטבלה (סודר דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חוי"ג דחכמה דכתר (עתיק).

ג. ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חוי"ג דכתר הם לחכמה, ומשם לבינה, לחסד ולגבורה.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צד' ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש דף מו' הנ"ל. ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתיר: אמנם כניסתם ע"פ דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מו' הם על שם סוף התהליך. וזאת הכוונה המופיעה בסודר ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים מוחין של בינה וחוי"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חגי'ת, הרי זה נכנס בכר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו כניסה לחגי'ת נה"י בלבד.

ו. השד"ה מתיר את קושיא לשיטת הרא"ם שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו רואים את כל המוחין האחרים.

ז. שיטת השד"ה: ביוצר יש לכוון כניסה לחכמה בלבד, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, שכל מוחי חו"ב חוי"ג עוברים לחכמה ומשם יעברו בכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסודר לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבנות, (ובערבית כלים פנימיים) ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסודר הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צא' את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חוי"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קלבי' ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע לו מהסודר ומשע"כ. א"כ איך זה יסתדר עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חוי"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחוי"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

ע"פ דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קלג':

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאחי ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאחי ד- 4 צלמים שהם חו"ב חוי"ג, שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסודר "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכוון שכאן ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חוי"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את 4 הבחינות של פנים דאחי.

2. ב"מלך עוזרי" וכו', הכניסה לנוקי תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוקי יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם לז"א, ואז היא מתמעטת עד החזה, עד היסוד וכו'. אך נוקי דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החזה וכו'. כלומר, ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קלב' ע"ב:

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחגיית נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע ע"פ הסדור ונה"ש דף מו' שמכניסים ו"ק דחוי"ב חוי"ג דחכמה. והרי מדברי שעה"כ משמע שמה שמכניסים במילת "אחד" לגי"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק ויא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה בברוך ו"ק דחוי"ב חוי"ג דכתר.

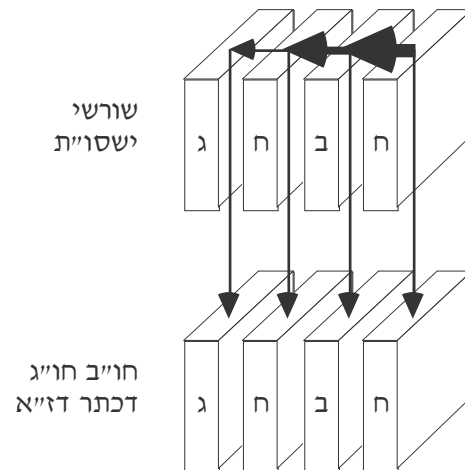
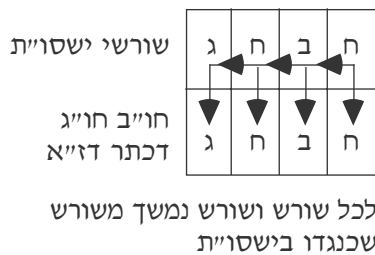
מתרץ: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חוי"ב חוי"ג דכתר, כוונתו חוי"ב חוי"ג דחכמה דכתר (לא כתירוץ השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר להוציא מטעות שהכוונה לחבי"ד הכוללים. לכן הדגיש **כתר**, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מגן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחוי"ב חוי"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי...". הבאנו גי"ר דאימא. א"כ בהכרח הגי"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הגי"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. **עני"ה דף מח' ע"א:** המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל, ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור נראה שהבינה וחוי"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר.

הגהת השד"ה אות פה: יש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחוי"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא. ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחוי"ב חוי"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה") זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחוי"ג.

יד. **אוצרות חיים דף לז' ר"ש אות ו':** ע"פ שעה"כ דף לח' ע"א, כל העמידה עוסקת בחוי"ב חוי"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחבי"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נר'. יחוד ראשון, הוי"ה א-ה-י-ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממשי".

ביחוד השני, הוי"ה אלקים, להוריד לחבי"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחבי"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממשיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טו. **שע"ר ח"ב שאלה קמב':** מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחוי"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחוי"ג.

ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים, בישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחוי"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, ע"פ הגהת השד"ה הנז' בעני"ה.

שיטת השי"ש (6)

שורשי המוחין שבכתר:

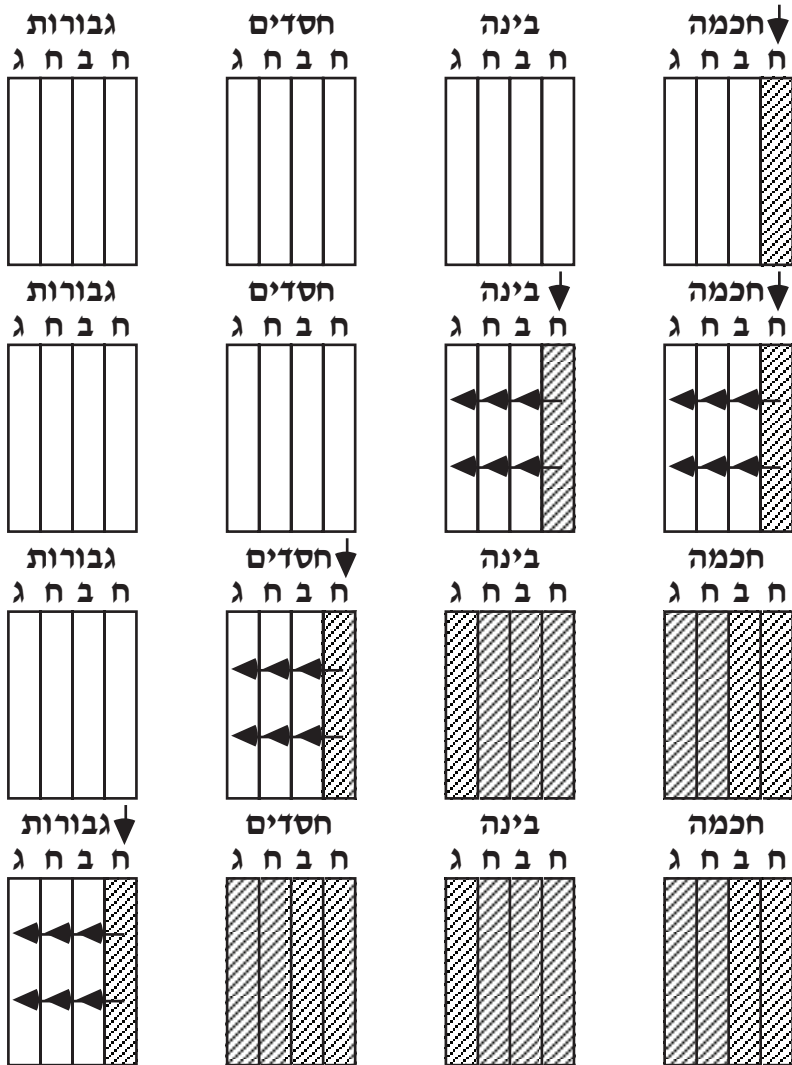
במילת "אחד" נולד כל השפע של אחי דחוי"ב חו"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עבור חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דאוי"א (אחור).

באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למי"ן לעי"ב סי"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מוזים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חו"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

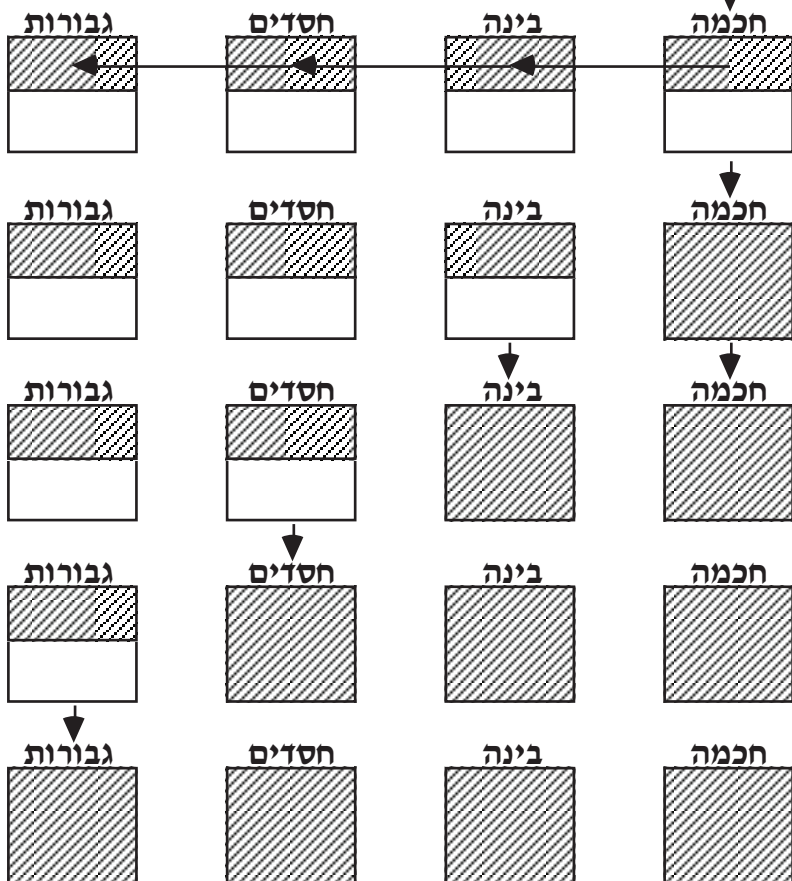
ברכת אבות: השלמה אחי דחכמה דכתר.

באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למי"ן רק עבור חכמה דכתר.

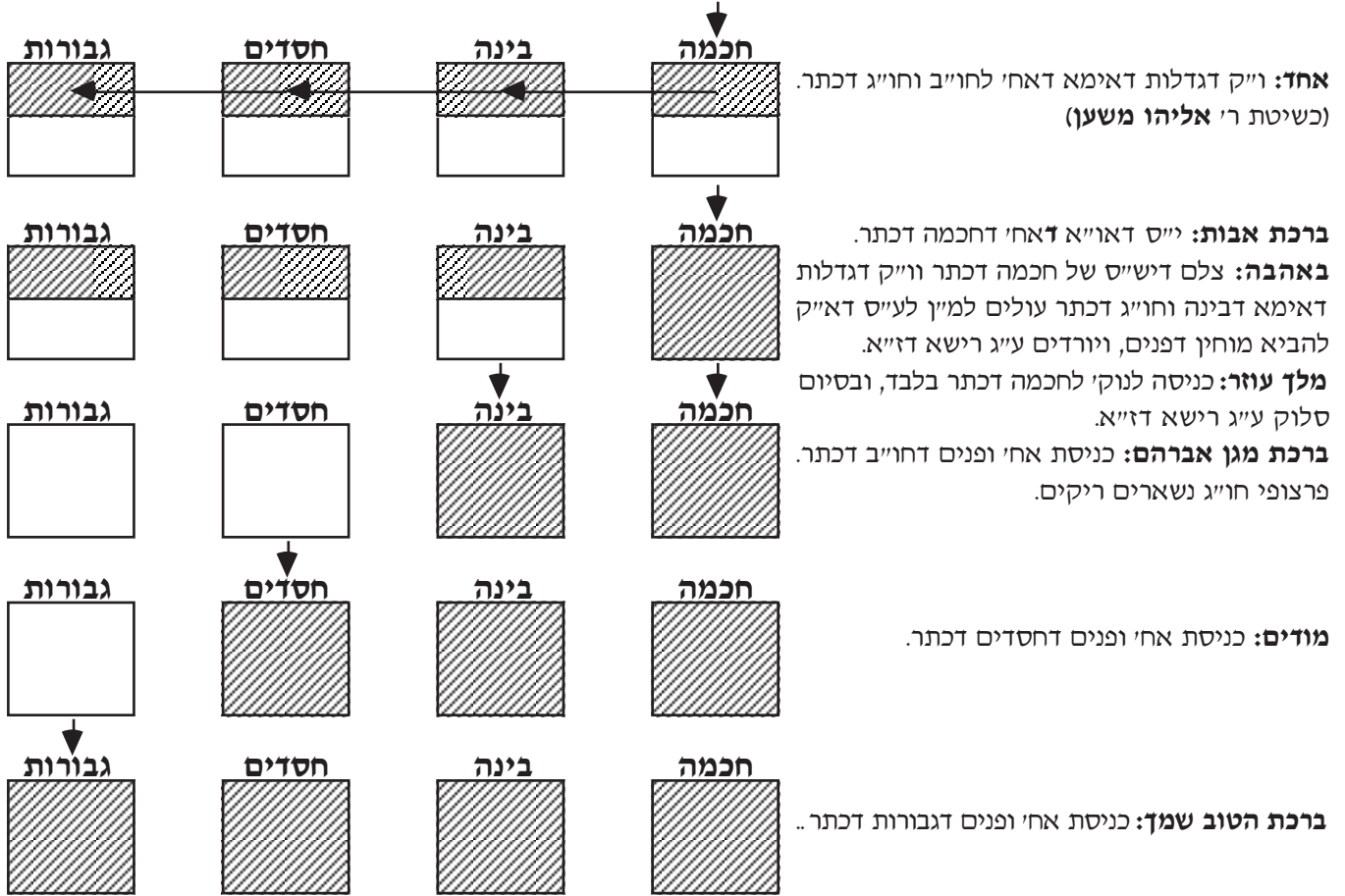
ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

מוזים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

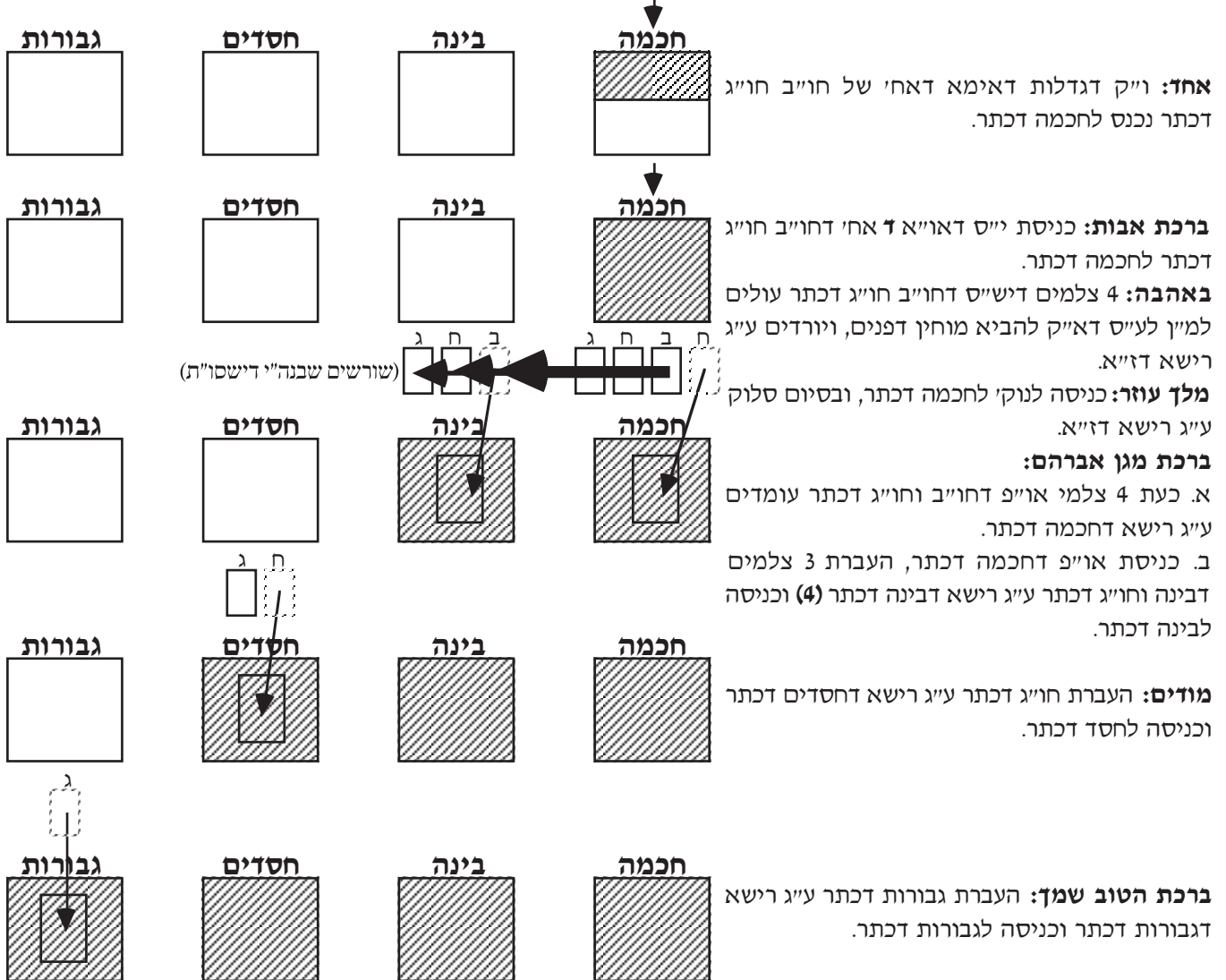
ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

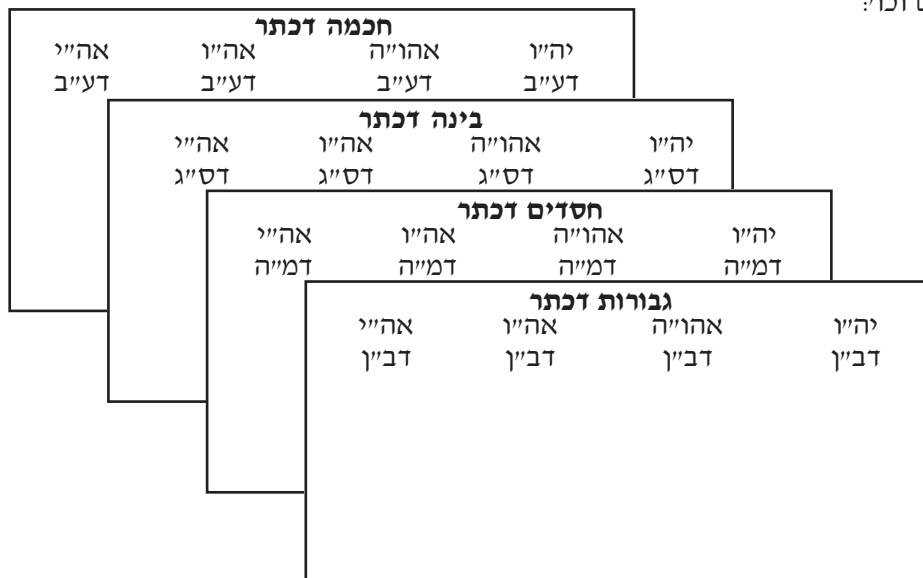
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתיבת "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פת"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פת"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.